

KOLEJNE INWESTYCJE NA DROGACH GMINNYCH

Kończą się prace w **Bluszczowie** na ul. Środkowej. Droga została gruntownie przebudowana i zmodernizowana na całej długości. Odbiór jest planowany na dzień 25.05.2018 r. Znaczne utrudnienia wystąpią w najbliższym czasie w **Turzy Śl.** na ul. Ligonja. Dzięki pozyskanym środkom zewnętrznym droga jest przebudowana na całej długości ponad 1350 m. Trwają roboty związane z budową kanalizacji deszczowej, modernizacją sieci elektrycznej, teletechnicznej wodociągowej. W dalszej kolejności powstanie podbudowa i chodnik na całej długości rozbudowanej drogi o szerokości 2m, wreszcie zostanie ułożona nawierzchnia asfaltowa o szerokości 5m. O ewentualnych wyłączeniach z ruchu poszczególnych odcinków będziemy informować na stronie internetowej gminy Gorzyce. Inwestycja powinna się zakończyć do 30.11.2018 r. Z kolei w Rogowie została przekazana wykonawcy przewidziana do remontu jedna z odnog ul. Wyzwolenia. W **Kolonii Fryderyk – Kraskowcu** trwa budowa chodnika wzdłuż ul. Wyzwolenia, który połączy istniejący już fragment z drogą krajową, wykonana została w większości podbudowa, na części została ułożona kostka brukowa. W **Czyżowicach** na odnodze ul. Gorzyckiej wykonana została podbudowa i warstwa wiążąca asfaltu tak samo jak na terenie strefy przemysłowej na odnodze ul. Nowej. Przewiduje się zakończenie robót z końcem maja. W **Gorzyczkach** na kolejnej odnodze ul. Wilkowiec wykonane zostało korytowanie, trwają prace związane z wykonaniem kanalizacji deszczowej.

UMOWA NA DOPOSAŻENIE OSP PODPISANA

17 maja 2018 r. wójt gminy Gorzyce Daniel Jakubczyk podpisał w **Rybniku Gotartowicach** umowę na zakup specjalistycznego wyposażenia dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Olzie. Kolejny (po Rogowie w 2017 r.) nowy średni wóz bojowy - tym razem dla OSP Olza trafi do jednostki w II połowie 2018 r. W uroczystości z udziałem marszałka województwa śląskiego Wojciecha Sługi uczestniczyli również skarbnik gminy Bernadeta Grzegorzek, Florian Matuszek oraz przedstawiciele zarządu OSP Olza.

Nasza gmina pozyskała kolejne środki na wyposażenie naszych jednostek OSP w kwocie 117 612 zł. Dofinansowanie pozwoli zakupić jeszcze w tym półroczu niezbędne do ratowania życia i zdrowia: defibrylatory, torby ratownicze, zestawy ortopedyczno-pediatryczne oraz zestawy oświetleniowe. Wspomniane środki pochodzą z Ministerstwa Sprawiedliwości. 11 maja br. wójt gminy podpisał stosowną umowę o powierzaniu nam realizacji zadania z przedstawicielem Ministerstwa, Dyrektorem Departamentu Mikołajem Pawlakiem.

PROJEKT MODERNIZACJI PRZEDSZKOLA W ROGOWIE GOTOWY

Z uwagi na niewystarczającą liczbę miejsc w przedszkolach jednym z priorytetów naszej gminy jest modernizacja i rozbudowa istniejącej infrastruktury. W budżecie na 2017 r. zastrzeżono środki na opracowanie dokumentacji modernizacji i rozbudowy obiektu przedszkola w **Rogowie**.

Dokumentację wykonała Pracownia Projektowo-Kosztorysowa Pawła Pawlickiego, wyłoniona w trybie przetargu nieograniczonego. Projekt zakłada m.in.: dobudowę dwóch nowych skrzydeł (w których znajdują się m.in. 2 nowe sale dla dzieci starszych z toaletami i pomieszczeniem gospodarczym); wykonanie otworów drzwiowych do nowo projektowanego skrzydła w przestrzeni korytarza; wymianę stolarki okiennej i drzwiowej; ocieplenie ścian budynku; przebudowę wejścia do budynku oraz budowę nowych schodów zewnętrznych (od zaplecza kuchennego); wymianę pokrycia dachowego oraz rur spustowych wewnętrznych; uszczelnienie i docieplenie dachu; wymianę posadzek w pomieszczeniach parteru; wycyklinowane i polakierowane parkietów; remont pomieszczeń kuchennych i piwnicznych (posadzek, tynków, malowanie); modernizację instalacji c.o. oraz wymianę ogrzewania węglowego na gazowe (w lutym 2018 r.

gmina zawarła umowę z PSG o przyłączenie przedszkola do sieci gazowej); wymianę instalacji elektrycznej i oświetlenia; wykonanie instalacji alarmu, wideofonowej, monitoringu zewnętrznego oraz klimatyzacji. Projekt zagospodarowania terenu obejmuje wymianę powierzchni utwardzonych na nawierzchnię z kostki brukowej, likwidację istniejącej studni, wykonanie nowego placu zabaw i ogrodzenia. Wartość robót według kosztorysu inwestorskiego wynosi 4 214 120 zł. W czerwcu wójt gminy planuje spotkanie z rodzicami na którym omówi szczegóły projektu oraz planowany harmonogram remontu. Prace nad projektem trwały kilkanaście miesięcy, temat był szeroko konsultowany z przedstawicielami sołectwa.

KUPILIŚMY DZIAŁKĘ PRZY SZKOLE W CZYŻOWICACH

26 maja 2018 r. nasza gmina zakupiła działkę o pow. 0,2858 ha, położoną w **Czyżowicach** przy ul. Nowej i graniczącą z terenem Szkoły Podstawowej. Wójt gminy zdecydował o jej zakupie ponieważ wynegocjował cenę znacznie korzystniejszą od pierwotnie proponowanej. Na wniosek wójta rada gminy zabezpieczyła stosowne środki w budżecie. Dziękujemy serdecznie Zbywcy za sfinalizowanie transakcji! Mamy nadzieję, że nieruchomość będzie służyła kolejnym pokoleniom uczniów szkoły w Czyżowicach i mieszkańcom sołectwa.

Bluszczów ul. Środkowa (odnoga)

Fot.: UG Gorzyce

Czyżowice ul. Nowa (odnoga)

Fot.: UG Gorzyce

Czyżowice, działka zakupiona przez Gminę Gorzyce

Fot.: UG Gorzyce

Na ręce przewodniczącej Teresy Parzych wpłynęło wiele gratulacji, w tym od parlamentarzystów, władz gminy i środowiska kultury. Fot.: A.Nowak

Na zaproszenie KGW z Gorzyczek odpowiedziało wielu znamienitych gości. Fot.: A.Nowak

Koło Gospodyń Wiejskich w Gorzyczkach powstało w 1958 roku z inspiracji Powiatowego Związku Kółek Rolniczych, przy gorącym poparciu gospodyń z Gorzyczek. Do powstania koła przyczyniła się w wielkiej mierze mieszkanka Gorzyczek Elżbieta Kołek, która jako instruktorka powiatowego KGW podjęła się tego zadania. Pierwszą przewodniczącą koła wybrana została Maria Tomala, która funkcję tę piastowała przez dwanaście lat, aż do roku 1970. Działalność koła obejmowała, podobnie jak w innych kołach z terenu naszej gminy, bardzo szerokie spektrum form aktywności kobiet wiejskich, począwszy od spraw gospodarczych, szkoleń rolniczych, kursów kulinarnych i rękodziela (szycie, haftowanie, itp.), kultywowanie kultury regionalnej. Organizowano także życie kulturalno rozrywkowe w sołectwie, wycieczki i imprezy integracyjne. Wielki wkład kobiety z Gorzyczek mają przy organizacji dożynek wiejskich i gminnych. Czasy nieco się zmieniły. Obecny charakter działania KGW, skupia się raczej na pielęgnacji, kultywowaniu i przekazywaniu młodym pokoleniom naszych górnośląskich obyczajów i tradycji. Zawsze też są gotowe do pomocy

organizacyjnej w sołectwie. Uroczystość 60 rocznicy istnienia KGW w Gorzyczkach odbyła się w sobotę 21 kwietnia. Zgodnie z obyczajem świętowanie rozpoczęło uroczystą mszą świętą w kościele parafialnym w Gorzyczkach. Homilię do uczestników eucharystii wygłosił ks. Stefan Stebel proboszcz parafii p.w. Św. Anioła Stróża w Gorzyczkach. Druga część uroczystości odbyła się na sali szkoły podstawowej w Gorzyczkach. Imprezę swoją obecnością zaszczylicili przedstawiciele władz samorządowych gminy Gorzyce, wójt gminy **Daniel Jakubczyk**, przewodniczący Rady Gminy **Krzysztof Małek** i **Teresa Rebizak** radna gminy. Obecna była wywodząca się z Gorzyc poseł **Teresa Glenc**, poseł **Krzysztof Gatowski** a także senator **Adam Gawęda**. GCK w Gorzyczkach reprezentowała **Bibianna Dawid**, dyrektor tej placówki. Obecni byli także ks. senior **Ginter Lenert**, ks. proboszcz **Stefan Stebel**, **Tadeusz Skatuła** oraz **Marek Rybarz** – radni powiatu, sołtys **Henryk Grzegoszczyk**, członkowie rady sołectwej oraz licznie zebrane członkinie KGW wraz ze swymi mężami i sympatykami działalności kobiet wiejskich. To uroczyste spotkanie prowadziła przewodnicząca KGW w Gorzyczkach **Teresa Parzych**, która na wstępie serdecznie przywitała wszystkich gości i uczestników tej uroczystości. Jako pierwsza głos zabrała Poseł **Teresa Glenc**, która jako mieszkanka tej wioski wyraziła ogromne uznanie dla tych aktywnych kobiet i środowiska twórczego Gorzyczek. Senator **Andrzej Gawęda** podziękował przewodniczącej Teresie Parzych za poświęcenie i wytrwałość w służbie na rzecz KGW i sołectwa. Gość uroczystości

poseł **Krzysztof Gadowski** złożył serdeczne podziękowania i życzenia dla członkiń, a także odczytał akt nadania odznaczenia dla przewodniczącej **Teresy Parzych** – Zasłużony dla Rolnictwa. Odznakę przewodniczącej wręczył wójt gminy **Daniel Jakubczyk**. Wójt w swoim wystąpieniu podziękował członkiniom za ich poświęcenie i trud, życząc jednocześnie wiele dobra i wytrwałości w działaniu na rzecz Gorzyczek i gminy. Założycielka koła i przewodnicząca Zarządu Gminnego KGW **Elżbieta Kołek** dziękując za zaangażowanie w KGW, wspomniała postać **Leokadii Krakowczyk**, kobiety niezwykle oddanej dla swojego koła i dla Gorzyczek. Na ręce przewodniczącej goście oficjalni oraz przedstawiciele instytucji działających w gminie złożyli tradycyjnie bukiet kwiatów. W czasie trwania oficjalnej części uroczystości zespół uczniów szkoły podstawowej w Gorzyczkach w składzie: **Jakub Brzędek**, **Karol Kucza**, **Sandra Parzych** i **Karolina Rebizak**, śpiewem i muzyką zapewnił oprawę muzyczną imprezy. Jak to bywa przy tego rodzaju imprezach goście ugoszczono tradycyjnym śląskim obiadem. Miłą niespodzianką dla uczestników jubileuszu był koncert wokalny w wykonaniu byłego solisty Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” **Mariana Chroboka** i artystki, śpiewaczki operetki w Gliwicach **Moniki Rajewskiej-Gredkowskiej**. W ich wykonaniu goście usłyszeli najpiękniejsze światowe standardy muzyki operetkowej, wielkich mistrzów. Dodać w tym miejscu muszę, że **Marian Chrobok** - Honorowy Obywatel Gminy Gorzyce urodził się i mieszka w Gorzyczkach, z czego muszą być dumni mieszkańcy sołectwa i gminy. Swobodne rozmowy i wspomnienia po

Występ Moniki Rajewskiej-Gredkowskiej i Mariana Chroboka. Fot.: A.Nowak

latach przy dobrej kawie, smacznym kołoczku zakończyły ten piękny jubileuszowy świąteczny dzień KGW z Gorzyczek.

Andrzej Nowak

Ps. Korzystając z zapisu przewodniczącej Teresy Parzych przytoczę w kolejności chronologicznej wykaz przewodniczących KGW w Gorzyczkach: **1958-1970** – przewodniczącą była **Maria Tomala**, **1979-1976** – przewodniczącą była **Antonina Jędrzejczuk**, **1976-1987** – przewodniczącą była **Wanda Pakuła**, **1987-1995** – przewodniczącą była **Helena Smyczek**, **1995-2002** – przewodniczącą była **Bernadeta Juraszek**, **2002-2009** – przewodniczącą była **Danuta Sutyla**, **2009-nadal** – przewodniczącą jest **Teresa Parzych**.

Członkinie KGW w Gorzyczkach

Fot.: A.Nowak

RODZINNY PRZEJAZD POCIĄGIEM PAPIESKIM

OLZA - MYSZKÓW
2 CZERWCA 2018

Rodzinny przejazd Pociągiem Papieskim

Rozkład jazdy Olza - Myszków			Rozkład jazdy Myszków - Olza		
	Przyjazd	Odjazd		Przyjazd	Odjazd
Olza	09:43	09:40	Myszków	20:08	19:16
Belsznica	09:43	09:45	Katowice	21:02	21:10
Czyżowice	09:50	09:52	Rybnik	21:19	21:21
Wodzisław Śl.	09:57	09:59	Radlin-Obszary	21:25	21:29
Radlin-Obszary	10:04	10:06	Wodzisław Śl.	21:35	21:37
Rybnik	10:17	10:19	Czyżowice	21:42	21:44
Katowice	11:02	11:12	Belsznica	21:47	
Myszków	12:05		Olza		

Olza Belsznica Czyżowice Wodzisław Śl. Radlin-Obszary Rybnik Katowice Myszków

Program

Bilety
20,00 zł
Dzieci do lat 5 - przejazd bezpłatny
wspólnie z zakupem talonu specjalnego
lub odbioru w Ośrodku Kultury w Olzie
strona modułowa: zakup talonu specjalnego.

Sprzedawca biletów:
Ośrodek Kultury w Olzie, ul. Szkolna 7, 44-853 Olza
tel. 32 4511 112, e-mail: okolza2017@gmail.com

Sponsorzy główni

Partnerzy

Patroni medialni

Organizator: GCKG
Gminne Centrum Kultury w Gorzycach
44-130 Gorzyce, ul. Mikołaja Kopernika 8
tel. 32 431 687
e-mail: gckgorzyce@gmail.com

ŻYCZENIA I PODZIĘKOWANIA

„Tylko życie poświęcone innym,
warte jest przeżycia ...”

Albert Einstein

Składam serdeczne wyrazy wdzięczności

Łukaszowi Cnocie, Henrykowi Filipowiczowi, Józefowi Fiołce Jarosławowi Jakubczykowi, Marianowi Jureczce, Mirosławowi Kędzierskiemu, Danielowi Kuraszowi, Leszkowi Mrozkowi, Stanisławowi Palocowi, Grzegorzowi Studentowi za nieocenioną pomoc jaką otrzymaliśmy podczas uporządkowania terenu wokół Ośrodka Kultury w Czyżowicach oraz **Radzie Sołectkiej Gorzyce na czele z sołtysiem Ryszardem Grzegorzczakiem** za uatrakcyjnienie terenu wokół Ośrodka Kultury w Gorzycach .

Bibianna Dawid
dyrektor Gminnego Centrum Kultury w Gorzycach

Z okazji obchodów **90.** urodzin,
wiele serdecznych życzeń
zdrowia, Błogosławieństwa Bożego
i nieustającej życzliwości ludzkiej
dla dostojnego jubilata pana
Stanisława Siedlaczka z Osin

życzenia ślą
sąsiedzi i cała społeczność parafialna na czele
z ks. proboszczem Grzegorzem Gwoździem
oraz sołtysiem Henrykiem Tomalą z Osin

2 czerwca br. o godz. 9.40 po raz drugi w historii wyruszy z Olzy w Gminie Gorzyce specjalny Pociąg Papieski. Celem podróży jest Sanktuarium Matki Bożej Leśniowskiej, zaś ideą nadrzędną - integracja rodzin oraz krzewienie myśli św. Jana Pawła II w kontekście wolności i niepodległości naszej Ojczyzny. Wydarzenie organizowane jest przez Gminne Centrum Kultury w Gorzycach oraz środowisko kolejarzy w ramach obchodów stulecia odzyskania niepodległości przez Polskę i 4 rocznicy kanonizacji św. Jana Pawła II. Bilety na przejazd Pociągiem Papieskim w cenie **20,00 zł** dostępne są w Ośrodku Kultury w Olzie (tel. +48 32 4511 112, okolza2017@gmail.com). Przejazd bezpłatny umożliwiony jest dzieciom do lat 5 za okazaniem specjalnej wejściówki, którą można odebrać w Ośrodku Kultury w Olzie. Wraz z biletem można również zakupić talon na posiłek w cenie 15,00 zł.

Przedstawiciele mediów prosimy o zgłoszenie imienne na adres me-jlowy: gckgorzyce@gmail.com celem udzielenia kredytycji.

KAŁAMARZE

Kałamary ze zbiorów Krystiana Maciończyka można oglądać w gorzyckiej podstawówce do końca roku szkolnego.
Fot.: A. Nowak

Kałamary - kojarzony jest jako prosty, najczęściej szklany pojemnik na atrament, który można było spotkać w szkołach, urzędach, kancelariach na sekretarzykach pisarzy itd. To proste naczynie na „coś” czym się pisało ludzkość znała już wcześniej – zanim zaczęła się historia Polski.

Kałamary od zawsze był tam gdzie się pisało. Ludzkość w swej historii „zanurzając” pióro albo stalówkę w kałamary, tworzyła ogrom mądrych, niezwykłych dzieł.

Starsze pokolenie czytelników naszej gazety przypomina sobie obrazki z życia z kałamarzem w tle. Pierwsze spotkanie z tym najczęściej szkolnym pojemnikiem na atrament nastąpiło w dniu, kiedy zasiadaliśmy po raz pierwszy w szkolnej ławie.

Nauka pisania liter zaczynała się ołówkiem,

a po krótkim czasie ołówek zastępowała stalówka w obsadzie, którą maczano w kałamary u m i e s z c z o n y m w specjalnie wykonanej wnęce w ławie szkolnej.

W pamięci zachowałem rytuał dolewania atramentu do kałamary przez ucznia „dyżurnego”. W czasach wszechobecnego atramentu, nieodzowna dla ucznia była „bibuła”, którą z lepszym lub gorszym skutkiem

pochłaniała plamy na kartce uczniowskiego zeszytu. Z kałamary korzystało także „wieczne pióro”, które zasysało z niego atrament. Okazuje się że to małe naczynie może być prawdziwym dziełem sztuki. To stwierdzenie wynoszę oglądając wystawę kałamary w gorzyckiej podstawówce. Wystawa powstała dzięki dzięki użyczeniu tych niezwykłych eksponatów przez pasjonata historii, kolekcjonera z Gorzyc **Krystiana Maciończyka**. Do zorganizowania tej ciekawej wystawy przyczyniła się szczególnie **Janina Fojcik**, nauczycielka z tej szkoły. Na wystawie, umieszczonej w korytarzu szkoły wyeksponowano ponad 30 kałamary, niektóre z nich liczą sobie nawet kilkaset lat i pochodzą z całej niemalże Europy.

Wykonane są z brązu, cynku, cyny i żelaza,

posrebrzane, marmurowe, szklane oraz z ołowiu. Najcenniejszymi okazami jak powiedział mi właściciel kolekcji **Krystian Maciończyk** są – kałamary Wolnomularzy i kałamary myśliwscy – wykonane z brązu. Wszystkie eksponaty budzą podziw, swoim artryzmem wykonania. W dawnych czasach do kałamary należał także nóż do rozcinania korespondencji i kartek. (noży w tym przypadku nie można było pokazać, jako że wystawa jest otwarta i mieści się w szkole). Pan Krystian jak już wspominałem wyżej jest wielkim pasjonatem kolekcjonerstwa wszystkiego, co ma wartość historyczną.

Kałamary gromadzi od siedmiu lat. W swych zbiorach posiada wiele eksponatów, które pochodzą od jego przodków, te darzy szczególną ... Jako pasjonat - kolekcjoner, dużo czasu poświęca na szukanie cennych rzeczy odwiedzając wszelkie „targi staroci”. Przywracanie do pierwotnego stanu eksponatów to dodatkowa pasja, „to lubię” powiedział pan Krystian.

Wystawa kałamary w gorzyckiej szkole potrwa do końca roku szkolnego. Patrząc na tę ciekawą ekspozycję, nasza mnie refleksja – ile posiadacie tych zabytkowych kałamary, zanurzając pióro, napisali dobrych, wartościowych słów, a ile napisano słów złości, bezceństwa. Kałamary zawsze milczały.

Andrzej Nowak

ZAJĘCIA ŚWIETLICOWE INACZEJ

Uczniowie ZSP w Gorzyczkach

Fot.: R. Baniak

16 maja br. w świetlicy szkolnej miało miejsce ważne wydarzenie. Uczniowie uczęszczający do Świetlicy Szkolnej w szkole podstawowej w Gorzyczkach przygotowali program artystyczny. W nim zaprezentowali swoje umiejętności aktorskie, wokalne, taneczne przed zgromadzoną publicznością. Program ten, ze względu na tematykę, podzielony był na dwie części. Cel główny pierwszej części programu to rozwijanie wrażliwości artystycznej oraz twórczej

Vivaldiego na łąkach pełnych kwiatów i rozkoszować się ich zapachami. O tym była mowa w wierszach przeplatanych piosenkami pełnych ciepła, radości, pozytywnej energii. Jak to wiosną. Natomiast cel główny drugiej części zajęć dotyczył kształtowania postawy patriotycznej w kontekście tożsamości narodowej. Wspólna recytacja wiersza Władysława Bełzy „Polak mały” wprowadziła podniosły, patriotyczny nastrój. Nauczyciel świetlicy omówił materiały dydaktyczne

w y o b r a ż n i . W montażu słowno-muzycznym z tytułowanym „Wiosną skrzydła dzieciom rosną” publiczność „o c z y m a w y o b r a ż n i ” miała możliwość tańczyć wraz z panią wiosną, czyli uczennicą klasy trzeciej przy muzyce

o charakterze patriotycznym zgromadzone na tablicy. Była mowa o Józefie Piłsudskim, wielkim polskim patriocie, oglądano ryciny przedstawiające zmieniający się wygląd Godła na przestrzeni wieków, zapoznano się z symbolami narodowymi. Uczennica klasy czwartej przygotowała krótką lekcję geografii na temat mapy fizycznej Polski, ze zwróceniem uwagi na położenie geograficzne miejscowości, w której mieszkamy. Następnie śpiewając piosenkę „Płynie Wisła, płynie” „przepłynęliśmy nurtem królowej polskich rzek”, Wisły, od małego źródła skąd wypływa, przez miasta, przez które płynie aż do Zatoki Gdańskiej. W następnym punkcie programu nauczyciel opowiedział o Krakowie. Jak Kraków to Lajkonik, czyli ludowa zabawa, odbywająca się co roku w Oktawę Bożego Ciała. Punktem kulminacyjnym programu artystycznego był narodowy taniec polski – krakowiak tańczony przez uczniów klasy czwartej w pięknych strojach krakowskich. Mali artyści zostali ciepło przyjęci przez publiczność dłużej oklaskiwani.

Renata Baniak

Jubileusz chóru Lutnia
z Lutyni Dolnej

110 LAT ŚPIEWAMY PO POLSKU

W niedzielę 13 maja br. odbył się w Lutyni Dolnej uroczysty koncert z okazji Jubileuszu 110-lecia śpiewu polskiego w Lutyni Dolnej, na który zjechało wielu sympatyków pieśni chóralskiej z szerokiej okolicy. Wśród gości była wicekonsul **Maria Kovacs** z Konsulatu Generalnego RP w Ostrawie, delegacja Zarządu Głównego PZKO z **Tadeuszem Koniecznym** na czele, przedstawicielka Urzędu Gminnego w Lutyni Dolnej **Maria Przeczkowa**, przedstawiciele mediów zaolziańskich Zwrotu i Głosu oraz delegacje kół PZKO i zaprzyjaźnionych chórów. Przybyli również byli chórzyscy chóru „Lutnia”. Pierwsza część uroczystości jubileuszowej przebiegła w kościele parafialnym św. Jana Chrzciciela, a licznie zebranych słuchaczy przedstawiły się oprócz chóru Jubilata „Lutnia” zaprzyjaźnione chóry mieszane - „Zaolzie” z Orłowej-Lutyni, „Hasło” z Bogumina-Skrzeczenia, „Słowik nad Olzą” z Olzy. Prowadzący uroczystość Radek Sztwiertnia przybliżył publiczności krótką historię wykonawców programu a szczególnie długoletnią 30-letnią współpracę chóru „Lutnia” z chórem mieszanym „Słowik nad Olzą” z Olzy. Jubileuszowe świętowanie kontynuowano następnie w pobliskim Domu Kultury, gdzie prezes koła PZKO **Maria Sztwiertnia** przypomniała krótko dzieje ruchu śpiewaczego w Lutyni Dolnej. Pierwszy polski zespół śpiewaczy w Lutyni Niemieckiej (tak wówczas nazywała się nasza Lutynia Dolna) powstał w 1908, roku a jego dyrygentem był nauczyciel lutynskiej szkoły ludowej **Wilhelm Greger**. Próby urządzano raz w tygodniu w gospodzie gminnej-Harendzie (obecnie siedziba urzędu gminy). Z tych czasów (rok 1913) zachowała się fotografia lutynskiego chóru liczącego 19 członków – założycieli zespołu śpiewaczego: **Ferdynand Janeczek**, **Agnieszka**

Obchodzący 110 lat istnienia chór „Lutnia” z Lutyni Dolnej

Fot.: M. Sztwiertnia

Holesz, **Maria Bożek**, **Maria Babisz**, **Maria Faber**, **Anna Górniak**, **Amalia Faber**, **Elżbieta Szeliga**, **Elżbieta Bierońska**, **Anna Sosna**, **Józef Holesz**, **Franciszek Holesz**, **Karol Lacheta**, **Stanisława Klimonda**, **Jan Fober**, **Józef Topiarz**, **Zofia Witkowicka**, **Rudolf Sosna**. Do wybuchu drugiej wojny światowej dyrygentami byli nauczyciele i ofiarni społecznicy: **Jan Fober**, **Jan Górniak**, **Józef Topiarz**, **Ferdynand Janeczek**, **Józef Małysz**, **Józef Płonka**, **Adolf Niedźwiedz**, **Frydolin Czerner**, **Karol Gierat**, **Karol Prymus**, **Rafał Bajger**, **Jan Górniak**, **Robert Gałuszka**, **Franciszek Klus**, **Karol Gzyl**, **Józef Mierzwa**, **Franciszek Szymonik**, **Rudolf Wójcik**, **Jan Mokrysz** i **Jan Jeleń**. Druga wojna światowa znacznie przerzedziła szeregi naszego społeczeństwa, wielu członków chóru mieszanego w Lutyni Niemieckiej znalazło się w więzieniach i obozach koncentracyjnych. Ofiarami drugiej wojny światowej byli dwaj dyrygenci: **Jan Górniak** i **Ferdynand Janeczek** oraz czterech chórzystów: **Leon Michalik**, **Władysław Opiola**, **Karol Sosna** i **Józef Manderla**. Pierwsze lata powojenne nie sprzyjały działalności kulturalnej, dopiero w 1947 chór mieszanym wznowił działalność jako zespół śpiewaczy przy Miejsowym

Kole Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Lutyni Dolnej. Pierwszym powojennym dyrygentem został nauczyciel **Emanuel Pastuszek**, który kierował nim do 1958 roku. W roku 1958 przejmuje pałeczkę dyrygentką **Alojzy Babiński** i niestrudzenie kieruje chórem całych 40 lat. Za długoletnią bezinteresowną działalność społeczną pan **Alojzy Babiński** otrzymał tytuł **Herolda Śpiewactwa Śląskiego**. W 1968 roku chór mieszanym w Lutyni Dolnej przyjmuje nazwę „Lutnia”. Od roku 1998 dyrygentem chóru mieszanego „Lutnia” jest **Władysław Rusek** z **Rychwałdu**. Śpiewacy „Lutni” występują na imprezach Kół PZKO, koncertują u nas i w Polsce, biorą udział w uroczystościach kościelnych i świeckich obwodu bogumińskiego i orłowskiego, uczestniczyli w 10 edycjach **Święta Śląskiej Pieśni „Trojok Śląski”**. Jednym z najważniejszych osiągnięć chóru było uczestnictwo w **VI Światowym Festiwalu Chórów Polonijnych** w **Koszalinie** w 1985 roku oraz w **Światowych Spotkaniach Chórów** w **Koszalinie** w 1999 roku. „Lutnia” współpracuje od roku 1988 z chórem mieszanym „Słowik nad Olzą” z **Olzy**, a od 1998 z zespołem „Olzanki”. „Lutnia” w roku 1998 otrzymała najwyższe odznaczenie związkowe z wpisem do **Złotej Księgi PZKO**, w roku 2008 **Złotą Odznakę z Wiancem Laurowym** **Polskiego Związku Chórów i Orkiestr** w **Warszawie**. Od roku 2003 chór mieszanym „Lutnia” jest członkiem **Konfraterni Najstarszych Chórów Województwa Śląskiego**. Druga część koncertu w domu kultury miała już bardziej rozrywkowy charakter. Popularne przeboje zaśpiewał zespół „Niezapominajki” z **Hawirzowa-Suchej** pod kierownictwem **Bronisława Podleśnego**. Jako ostatni wystąpił zaprzyjaźniony zespół „Olzanki” z **Urszulą Wachtarczyk**. Spotkanie przebiegało w miłej przyjaznej atmosferze przy kawie i domowych wypiekach, wszyscy obecni zjedli też ciepłą kolację.

Maria Sztwiertnia, Lutynia Dolna

Wydarzenie uświetniły zaprzyjaźnione z „Lutnią” „Olzanki”.

Fot.: M. Sztwiertnia

STRAŻ POŻARNA - SŁUŻBA UNIWERSALNA

Kolumna marszowa podczas zakończenia Tygodnia Strażackiego w Gminie Gorzyce
Fot.: R.Baniak

Podobno każdy chłopiec, kiedy był mały chciał zostać strażakiem lub policjantem. W dzisiejszych czasach może nim zostać każdy, niezależnie od płci. Straż Pożarna od zawsze pociąga ludzi odważnych i skłonnych do poświęcenia na rzecz przede wszystkim społeczności lokalnej, gdzie głównie działa. Obecnie strażacy działają na terenie kraju i poza granicami pomagając w akcjach ratowniczych na całym świecie. Możemy ich profesjonalne działania i piękną postawę niesienia pomocy drugiemu człowiekowi i każdej istotie (nie zawsze jest to człowiek) obserwować dzięki współczesnym możliwościom technicznym. Strażacy wzywani są na pomoc w wielu trudnych sytuacjach. Społeczeństwo stawia im wysoko poprzeczkę i wiele oczekuje. Muszą cechować się wyróżniającymi cechami charakteru, zdrowiem i być bardzo sprawni fizycznie. Biorą wiodący udział w rozmaitych akcjach i to w bardzo ciężkich warunkach, dodatkowo muszą być stale gotowi do wyruszenia do akcji. Stąd zapewne utrwalił się w świadomości ludzi pogląd, że strażacy „to wszechstronni specjaliści”. I jest to prawda!

Strażacy podejmują działania w całym spektrum wydarzeń związanych z ratowaniem zdrowia, życia i mienia ludzkiego. Robią i potrafią niemal wszystko! Począwszy od akcji ratowniczych różnego rodzaju, w tym powodziowych, likwidowania skutków wypadków samochodowych, katastrof budowlanych, poprzez poszukiwanie ludzi na lądzie i w wodzie, usuwanie zagrożeń spowodowanych przez niebezpieczne substancje. Ponadto ratują także zwierzęta, usuwają gniazda os i szerszeni, jak trzeba to ratują życie udzielając instrukcji przez telefon, i wiele innych. Długo można wymienić czym zajmują się strażacy. Aby być przygotowanym do tak wielu zadań muszą być nastawieni na ciągłe szkolenie i doskonalenie w obszarze wielu dziedzin. Muszą zapoznawać się na bieżąco z przepisami i specjalistyczną wiedzą np. z zakresu medycyny, czy z zakresu udzielania pierwszej pomocy. Dodatkowo sami szkolą i uświadamiają dorosłych i dzieci. Przeprowadzają zajęcia pokazowe i szkolenia, przybliżając cel i trud pracy w Straży Pożarnej. Kulturywują pamięć o historii formacji, nie zapominają o utraconych kolegach, pomagają i wspierają poszkodowanych lub chorych towarzyszy i ich rodziny. Można śmiało powiedzieć, że strażacy to ludzie czynu i honoru. W Polsce już od 150 lat obchodzony jest Dzień Strażaka. Jest to również Dzień św. Floriana – patrona strażaków. Święto powstało dla upamiętnienia dzielnych strażaków, którzy stracili życie ratując mienie oraz inne życie. Obchodzą je jednocześnie wszyscy strażacy, niezależnie od struktury funkcjonowania, tak samo godnie i uroczysto. Strażacy w Polsce zrzeszeni są w Państwowej i Ochotniczej Straży Pożarnej. Ale zawsze działają zgodnie z ponadczasową maksymą - „Bogu na chwałę, bliźniemu na ratunek”. Dziękujemy!

Anna Bierska

OBCHODY TYGODNIA STRAŻACKIEGO

Wręczenie medali i odznaczeń

Fot.: OSP Gorzyczki

5 maja 2018 r. (sobota) zbiórka jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych przy remizie OSP Bluszczów, rozpoczęły się obchody dni ochrony przeciwpożarowej na terenie Gminy Gorzyce. O godzinie 16.⁰⁰ wszystkie samochody pożarnicze używając sygnałów świetlnych i dźwiękowych wyruszyły na objazd następującą trasą: Bluszczów, Belsznica, Olza, Uchylsko, Gorzyczki, Gorzyce, Turza Śl., Czyżowice, Rogów. 09.05.2018r. (środa) godz. 17.⁰⁰ odbyły się ćwiczenia

z udziałem PSP z Wodzisławia Śl. pt: „Bezpieczna praca strażaka w strefie niebezpiecznej”. Miejscem ćwiczeń było OSP Bluszczów. 12.05.2018 r. wszystkie jednostki naszej gminy przemaszerowały do kaplicy na mszę św. wraz z Orkiestrą Gminy Gorzyce. Po mszy św. wszyscy udali się do remizy gdzie wręczone zostały odznaczenia oraz udano się na poczęstunek. W uroczystości zakończenia tygodnia strażackiego Gminy Gorzyce uczestniczyli: Poseł na Sejm RP pani Teresa Glenc, Senator RP Adam Gawęda, w-ce prezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego ZOSP RP w Katowicach druh Jerzy Szkatuła, dyrektor Zarządu Wykonawczego Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Wodzisławiu Śl-. Iwona Wajzman, prezes Zarządu Oddziału Gminnego ZOSP RP w Gorzycach **Grzegorz Student**, z-ca komendanta Powiatowego PSP w Wodzisławiu Śl. **Rafał Adamczyk**, wójt Gminy Gorzyce **Daniel Jakubczyk**, Komendant Zarządu Oddziału Gminnego ZOSP RP w Gorzycach-**Jerzy Glenc**, w-ce Prezes Zarządu Oddziału Gminnego ZOSP RP w Gorzycach **Florian Matuszek**, Przewodniczącego Rady Gminy Gorzyce **Krzysztof Małek**, Radna sołectwa Gorzyczki **Elżbieta Rebizak**, Orkiestra Gminy Gorzyce na czele z dyrygentem **Henrykiem Krótkim**, ksiądz proboszcz Parafii Św. Anioła Stróża w Gorzycach **Stefan Stebel**, Przewodnicząca KGW **Teresa Parzych**.

Medale i odznaczenia na rok 2018: Złoty Znak Związku OSP

RP: Grzegorz Student (OSP Czyżowice). **Honorowa odznaka „Zasłużony dla ochrony p. poż. Powiatu Wodzisławskiego”:** Daniel Jakubczyk - wójt Gminy Gorzyce, **Wojciech Czaika** - OSP Czyżowice, **Krzysztof Bażan** - OSP Gorzyczki, **Leszek Ganita** - OSP Gorzyczki, **Norbert Ziedek** - OSP Rogów **„Złoty medal za zasługi dla pożarnictwa”:** Leszek Godula - OSP Czyżowice, **Jerzy Stebel** - OSP Gorzyce, **Daniel Glenc** - OSP Rogów, **Marcin Glenc** - OSP Rogów, **Dariusz Krajewski** - OSP Rogów. **„Srebrny medal za zasługi dla pożarnictwa”:** Andrzej Kłosek - OSP Gorzyczki, **Krzysztof Kremzer** - OSP Gorzyce. **„Brązowy medal za zasługi dla pożarnictwa”:** Marcin Ganita - OSP Gorzyczki,

Czesław Krótki- OSP Gorzyczki, **Mateusz Folwarczny** - OSP Gorzyczki, **Ryszard Grzegoszczuk**- OSP Gorzyce, **Daniel Zawojek** - OSP Turza Śl, **Michał Rymer**- OSP Rogów. **Odznaka „Strażak Wzorowy”** **Szymon Mojżesz** - OSP Czyżowice, **Witold Blacha** - OSP Czyżowice, **Arkadiusz Cichy** - OSP Belsznica, **Michalina Andreczko** - OSP Belsznica, **Iwona Waisman** - OSP Turza Śl. **Jakub Jeromin** - OSP Turza Śl, **Jakub Piecha** - OSP Gorzyce, **Dariusz Sitek** - OSP Gorzyce, **Dariusz Rymer** - OSP Rogów.

Grzegorz Student
Prezes ZOG ZOSP RP w Gorzycach

WIEKOWA KAPLICZKA SŁŹPKOWA WRÓCIŁA DO OSIŃSKIEGO PARKU

Kapliczka słupkowa w Osinach

Fot.: H. Tomala

Sięgając do pamięci odchodzącego pokolenia, które we wspomnieniach odebranych od swoich ojców dowiedzieli się, że już w latach I Wojny Światowej w niewielkiej odległości od polnej drogi prowadzącej do dzisiejszego DPS-u i skrzyżowaniu ze ścieżką dochodzącą do dzisiejszej ul. Raciborskiej, stała kapliczka z obrazkiem Matki Boskiej Częstochowskiej. Trudno dziś ustalić kto był inspiratorem

i budowniczym kapliczki na terenie ówczesnego rozległego parku przylegającego do zamku hrabiowskiego Laryszów w Gorzycach. Jeszcze pod koniec lat 60. ubiegłego wieku istnieje ona w pamięci dzieci z tamtych lat, które często przystrajały starą kapliczkę polnymi kwiatami. Jak wynika ze wspomnień osób żyjących, starsi mieszkańcy ul. Raciborskiej otaczali kapliczkę szczególną opieką, często modląc się przy swojej kapliczce do Matki Boskiej prosząc o jej wsparcie w swoich intencjach. Ze wspomnień wydobytych z ulotnej pamięci, wyłania się obraz ważności jej istnienia w codziennym przeżywaniu ciężkiej w tych trudnych latach rzeczywistości. Ufność w modlitwach do swojej opiekunki świadczy o nie przemijającej ciągłości kultu maryjnego na terenach naszej małej ojczyzny. Trudne jest dziś ustalenie przyczyny zniknięcia starej kapliczki. Zachowane wspomnienia stały się motywacją do jej powrotu na dawne tereny starego parku. Obchodzone w tym roku stulecie odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny ściśle łączy się z pamięcią o starej kapliczce, przy której minione już pokolenia wznosili modły do swojej Królowej zawsze broniącej swój lud przed niosącą cierpienia niewolą. Potomkowie czcicieli Matki Boskiej z okolic ul. Raciborskiej postanowili wskrzesić i urealnić pamięć, o starej kapliczce odbudowując ją w miarę wiernie, widząc ją taką jaka była dla modlących się pod nią naszych wspaniałych przodków. Ze względu na zmieniającą się strukturę odradzającego się parku, kapliczkę postawiono nieco bliżej ul. Raciborskiej, co ułatwia do niej dostęp dla dzisiejszych czcicieli Matki Boskiej. Na dolnej listwie kapliczki umieszczony jest wygrawerowany tekst modlitwy wyjęty z Litanii Loretańskiej - „Królowo Różańca świętego, Módl się za nami”.

Henryk Tomala

TURNIEJ SKATA O PUCHAR SOŁTYSA W OSINACH

W Świetlicy Wiejskiej w Osinach jak co roku, 20 kwietnia odbył się turniej Skata o Puchar Sołtysa Osin. Była to już XVIII edycja konkursu. Z rąk sołtysa Osin Henryka Tomala zwycięzca turnieju odebrał puchar, zaś laureaci I, II, III i IV miejsca pamiątkowe dyplomy. Zwycięstwo wywalczyli: I miejsce - Leon Kubiński, II miejsce - Zdzisław Domański, III miejsce - Walerian Koch, IV miejsce - Piotr Mężyk. Miłośnicy skata, zapowiedzieli swoją obecność na następnym turnieju. Dziękowali za wspaniałą atmosferę, co nas bardzo cieszy. Dziękujemy wszystkim za przybycie, zaś panu Bolesławowi Lenczykowi za prowadzenie turnieju. Zakończyliśmy obowiązkowo pamiątkowym zdjęciem. Serdecznie zapraszamy wraz z sołtysiem Osin – Henrykiem Tomalą za rok.

Izabela Szostek
instruktor Świetlicy Wiejskiej w Osinach

Laureaci turnieju wraz z organizatorami

Fot.: H. Tomala

WIELKI TALENT PLASTYCZNY JEST WŚRÓD NAS

Laureatka Ogólnopolskiego konkursu plastycznego Zuzanna Szymiczek
Fot.: K. Kraszewska

Uczennica klasy V w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Gorzyczkach, Zuzanna Szymiczek, została laureatką Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego pt. *Zapobiegajmy pożarom*. Organizatorem konkursu był Zarząd Główny OSP w Warszawie. Droga do stołecznego konkursu nie była prosta – praca naszej Zuzi musiała przejść

przez eliminacje gminne, powiatowe i wojewódzkie, aby wreszcie zakwalifikować się do etapu ogólnopolskiego, na który wpłynęło

ponad 300 najlepszych prac plastycznych. Uczennica wykonała pracę swoją ulubioną techniką – był to rysunek kredkami, ale warto zaznaczyć, że te kredki to prawdziwe lśniące ferrari wśród istniejących kredek (Faber-Castell Polychromos), a każda praca wykonywana tą techniką jest bardzo czasochłonna. Efekt był rewelacyjny! Jury doceniło tę piękną pracę i Zuzia zajęła III miejsce w kategorii uczniów klas IV-VI. Wśród laureatów była to jedyna wyróżniona uczennica ze Śląska. Spotkanie laureatów odbyło się 20 kwietnia 2018 r. w Centrum Edukacji Narodowej w Warszawie – Wilanowie. Gala rozpoczęła się od teatralnego przedstawienia o miłości Marysieńki i Jana II Sobieskiego. Następnie odbyło się uroczyste wręczenie nagród. Uczestnicy gali mogli podziwiać prace laureatów konkursu na specjalnie przygotowanej wystawie. Po odbiór nagród wraz z Zuzią pojechali do Warszawy jej rodzice oraz nauczycielka plastyki, pani Renata Wala. Warto wspomnieć, że to nie pierwszy sukces Zuzi – w tym roku szkolnym otrzymała także wyróżnienie w Wojewódzkim Konkursie Plastyczno-Literackim pt. *I Ty możesz zostać Mickiewiczem*, na który wykonała wspaniały portret narodowego wieszczka. Jesteśmy bardzo dumni z sukcesów tej niezwykle utalentowanej uczennicy.

Kamila Kraszewska

LUDZIE Z PASJĄ I POŚWIĘCENIEM

2 Drużyna Harcerska z Olzy z wizytą u olzańskich strażaków

Fot.: A. Bierska

Miesiąc maj obfituje w wiele świąt i uroczystości. Obchodzony przez Straż Pożarną w maju Dzień Strażaka był okazją do odwiedzenia i zaprzyjaźnienia się harcerzy ze strażakami ze swojej miejscowości Olzy. 16 maja 2 Drużyna Harcerska prowadzona przez harcmistrza Marię Kmieciak z przyboczną Anną Bierską zawitała z wizytą do siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej w Olzie. Harcerzy przyjęli z wielką sympatią i zrozumieniem strażacy, panowie: Mirosław Waclawczyk, Łukasz Siedlaczek, Piotr Szefer, Adrian Szulik. Strażacy szeroko zapoznali harcerzy z historią jednostki, specyfiką działania i struktury Ochotniczej Straży Pożarnej i Państwowej Straży Pożarnej. Harcerze poznawali tajniki funkcjonowania straży poprzez osobiste doświadczenie. Mogli swobodnie dotykać rozmaite sprzęty pod bacznym okiem strażaków i np. przymierzyć specjalne ubranie, bez którego absolutnie żaden strażak nie może wyjechać do akcji. Do akcji każdy zastęp straży koniecznie musi wyjechać zawsze z apteczką, z uzupełnioną wodą w wozie bojowym potrzebną w każdej chwili do gaszenia pożaru oraz z odpowiednio skompletowaną załogą. Strażacy poświęcili harcerzom bardzo dużo czasu. Opowiadali o wszystkim, co interesowało harcerzy, wykazali się wiedzą i poczuciem humoru. Zorganizowali nawet ciekawe zajęcia w formie mini zawodów na jak najszybsze rozciągnięcie i złożenie węży strażackich oraz „powtórkę” z zasad udzielania pierwszej pomocy. Niewątpliwą

atrakcją dla młodych harcerzy była możliwość spenetrowania wnętrza samochodu strażackiego z 1965 roku o nr 669 s 73, który z powodzeniem służy w olzańskim oddziale Ochotniczej Straży Pożarnej już od 20 lat. Duże wrażenie na dzieciach zrobiły również przykłady postępowania w czasie pożaru i przede wszystkim wielka specjalistyczna wiedza, którą bardzo chętnie dzielą się strażacy, podobnie jak osobistym czasem poświęconym dzieciom i młodzieży. Należy podkreślić nietuzinkowe zaangażowanie społeczne strażaków. Strażacy wykonują różne zawody, ale łączy ich wiele wspaniałych cech. Oddają społeczeństwu swój prywatny czas (czego przykładem jest poświęcenie całego popołudnia harcerzom), swoje zdrowie, a jeśli trzeba, to i środki finansowe, są przecieży odpowiedzialni za sprzęt i jego zgodną z przepisami przydatność do użytku. W codziennej służbie na rzecz społeczeństwa poświęcają naprawdę wiele.

Harcerze z 2 Drużyny Harcerskiej bardzo pożytecznie spędzili czas wśród strażaków z OSP w Olzie. Czas wspólnie spędzony upłynął szybko. Spotkanie zakończyło się konkluzją o współpracy z harcerzami i zdobywaniu przez harcerzy nowych sprawności. W imieniu całej drużyny składam tą drogą serdeczne podziękowanie za spotkanie i żegnam harcerskim czuwaj!

Anna Bierska

Harcerze poznają zasady udzielania pierwszej pomocy.

Fot.: A. Bierska

BEŁSZNICZANKI - ŚPIEWAJĄCO W ZAKOPANEM I ZEBRZYDOWICACH

Belszniczanki w swoich tradycyjnych strojach

Fot.: arch. zespołu Belszniczanki

Cytując za Janem Bystroniem, etnografem i socjologiem „Pieśni powstają samorzutnie, pod wpływem wewnętrznej potrzeby tworzenia artystycznego, bezmienny śpiewak ludowy nie tworzy dla sławy, dla efektu, dla pieniędzy, on śpiewa jak śpiewa ptak, jak wielki twórca jest to szczerzy wysiłek artystyczny (...)” Dlatego pieśni są autentyczne i potrzebują autentycznej prezentacji. Pieśń tkwi w naturze człowieka od zawsze. Jej tematyka związana nierozdzielnie łączy się z życiem ludzkim od chwil narodzin po ostatnie tchnienie. Czasem wydaje się, że pieśń zamiera, przemija, odchodzi w zapomnienie, aby z biegiem czasu powrócić, prezentując się w nowej szacie, bardziej współczesnej, bardziej czytelnej dla nowego pokolenia. Wydawać by się mogło, że we współczesnym, cywilizowanym, zabieganym świecie brakuje miejsca na kultywowanie tradycji, uczenie młodych wrażliwości na spuściznę pokoleń, zachwyt nad tym co piękne w swojej prostocie, a jednak nowatorsko zaprezentowana ludowa pieśń może zainteresować pokolenia wychowane w erze cyfryzacji i gadżetów. Poprzez działania mające na celu upowszechnianie i kultywowanie tradycji pieśń ludowa może spróbować znowu powrócić i zaistnieć, zwrócić uwagę, tak aby młode pokolenie zechciało w przyszłości poszukać jej korzeni i zapamiętać ją dla następnych pokoleń. Zespół Śpiewaczy „Belszniczanki” całą swoją działalnością w pełni wpisuje się w kontynuowanie tradycji kulturowych, muzycznych oraz w popularyzowanie, pielęgnowanie i podtrzymywanie lokalnej kultury i tradycji regionu. Nie zaskakuje więc chęć udziału w spotkaniach i konfrontacji zespołów, które podobnie jak Belszniczanki poszukują autentycznej spuścizny tradycji, z uwzględnieniem autentycznego

repertuaru i sposobów wykonania. Zespół zgłosił swój udział w XXV Międzynarodowym Festiwalu Zespołów Regionalnych „Złoty Kłos” w Zebrzydowicach. Aby jednak prawidłowo przygotować się do konkursu, wcześniej uczestniczył w zgrupowaniu artystycznym w Zakopanem. Dzień 11, 12 i 13 kwietnia 2018 roku zapisze się w najmilszej pamięci członkiń KGW, śpiewających w „Belszniczankach”. Był to czas spędzony w Zakopanem. Przepiękna pogoda, wspaniałe widoki, małe wycieczki i gościnny hotel „Tatra”. Pobyt połączony był z wypoczynkiem i próbami programu artystycznego prowadzonymi przez prof. dr hab. Izabellę Zielecką-Panek. Próby odbywały się dwa razy dziennie. Ukoronowaniem ciężkiej, wokalne pracy był koncert pieśni sakralnych, który odbył się 13 kwietnia w Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem. Natomiast 1 maja nadszedł dzień konkursu Złoty

Kłos 2018. Belszniczanki wzięły udział w przesłuchaniach konkursowych wśród 80 zespołów śpiewaczych, solistów, grup obrzędowych i tanecznych z różnych zakątków Polski a także z zagranicy. Zmagania konkursowe odbywają się na deskach zebrzydowickiego amfiteatru. W ciągu trzech dni na scenie zaprezentowało się blisko 1300 osób. Belszniczanki przygotowały dwie pieśni, które zostały poddane ocenie pod względem jakości i stylu wykonania pod względem wokalnym, właściwego doboru repertuaru z uwzględnieniem stylu ludowego i czystości lokalnej gwary. Istotne było również zachowanie tradycyjnego stroju oraz stylu własnego regionu. Pierwsza to pieśń „Zakwitła mi cześnia” pochodząca ze zbioru Juliusza Rogera z 1863 roku. Druga to „Belska Dolina” przekazywana z pokolenia na pokolenie, istniejąca w społeczności od początku XX wieku. Repertuar, ze względu na autentyczność bardzo wysoko został oceniony przez profesjonalne jury składające się z wybitnych znawców tematu: przewodnicząca: prof. zw. dr hab. Krystyna Turek – etnomuzykolog, członkowie: dr Magdalena Szyndler – etnomuzykolog, folklorysta, Karolina Małysz-Tulec – choreograf. Podczas XXV Międzynarodowego Przeglądu Zespołów Regionalnych Złoty Kłos 2018 uzyskały wyróżnienie. To pierwszy tak znaczący sukces w konkursie na arenie międzynarodowej zespołu Belszniczanki. Jednak nie pierwszy w pracy animatora kultury i strażnika tradycji i umiłowania kultury muzycznej regionu, powiernika spuścizny tradycji, którą konsekwentnie należy szanować i uchronić od zapomnienia.

Izabella Panek

Członkinie zespołu w Zakopanem

Fot.: arch. zespołu Belszniczanki

„ŚPIYWEJ I TAŃCUJ PO ŚLĄSKU” – III POWIATOWY KONKURS TAŃCA I PIOSENKI ŚLĄSKIEJ ZA NAMI

Uczestnicy III EDYCJI Konkursu „Śpiywej i tańcuj po Śląsku”

Foto.: H. Władarz

26.04.2018 r. w Ośrodku Kultury w Czyżowicach odbyła się III edycja Powiatowego Konkursu pt.: „Śpiywej i tańcuj po Śląsku”. Konkurs został zorganizowany przy współpracy Przedszkola Publicznego Kraina Uśmiechu oraz Ośrodka Kultury w Czyżowicach. Na konkurs zgłosiło się 11 grup przedszkolnych. Celem konkursu było poznanie i utrwalenie tradycji, kultywowanie śląskiej gwary oraz zainteresowanie dzieci pięknem naszego regionu. Byli zaproszeni goście: pani Beata Futerska (przybyła w imieniu wójta Gminy Gorzyce Daniela Jakubczyka), pan Marian Jureczka – sołtys Czyżowic (przybył w imieniu przedstawiciela Rady Gminy pana Krzysztofa Małka), pani Sylwia Czarnecka – dyrektor Gminnego Zespołu Obsługi Finansowej w Gorzycach. Konkurs otworzyła Gromada Zuchów z SP nr 1, wspólnie z drużynową panią Renatą Langer. Nawiązując do stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości Zuchy zaprezentowały program artystyczny, rozwijający postawy patriotyczne oraz zachęciły wszystkie dzieci do wspólnej zabawy. Następnie gościnnie wystąpiły młodsze dzieci z Muzycznej Akademii Małolata pod kierunkiem U. Wachtarczyk. Pokazały, że warto pielęgnować śląskie tradycje od najmłodszych lat. Następnie rozpoczął się III Powiatowy Konkurs „Śpiywej i tańcuj po Śląsku”, gdzie przedszkolaki prezentowały umiejętności taneczne. Wszystkie zespoły prezentowały się wspaniale, bawiąc się przy tym znakomicie, panowała wspaniała atmosfera. Popisy uczestników bacznie obserwowała profesjonalna komisja, która miała na uwadze dobór repertuaru muzycznego i tanecznego,

opracowanie choreograficzne, technikę wykonania oraz ogólny wyraz artystyczny. Po zakończeniu występów jury w składzie: Barbara Grobelny, Irena Witek-Bugła, Dominika Brzoza-Piprek udało się na naradę, a na dzieci czekał już Minionek, który zaprosił wszystkich do wspólnej zabawy. P.... zabaw przygotowały: Katarzyna Korzonek, Michalina Maks, Hanna Władarz, Milena Glenc z Gminnego Centrum Kultury. Na wszystkich uczestników czekał również poczęstunek. Po obradach jury nastąpiło ogłoszenie wyników. Komisja konkursowa wyróżniła następujących uczestników konkursu: *I miejsce – Przedszkole Publiczne Kraina Uśmiechu w Gorzycach, II miejsce – Przedszkole Publiczne Chatka Małolata w Czyżowicach, III miejsce – Przedszkole Publiczne im. Jana Brzechwy w Olzie.* Wszystkie występy zostały docenione przez jury, każdy przedszkolak otrzymał upominek, a wyróżnione przedszkola I, II, III miejscem otrzymały dyplomy i upominki dla przedszkoli, których byli reprezentantami. Dziękujemy sponsorom i osobom, które przyczyniły się do organizacji, zaproszonym gościom za przybycie, jury za burzliwe obrady i wszystkim uczestnikom konkursu. Dyrektor Przedszkola Publicznego Kraina Uśmiechu w Gorzycach mgr Joanna Tomalagądek oraz dyrektor Gminnego Centrum kultury w Gorzycach Bibianna Dawid dziękują swoim pracownikom za zaangażowanie i organizację imprezy.

*E. Loga i M. Gulec
Nauczycielki PP Gorzyce*

Piątkowe wieczory

MALOWANIE NA TKANINIE

20 kwietnia br. w Ośrodku Kultury w Olzie odbyło się kreatywne spotkanie młodzieży, która nie lubi nudy. Spotkanie poprowadziła Marzena Hojka wraz z Markiem Grzebykiem. Celem spotkania było nadanie barw tkaninie. Uczestnicy przynieśli buty, bluzki i inne materiały, którym brakowało radości. Zmienili je tak, by pasowały do ich gustu. Dziękujemy za uczestnictwo.

*S. Nocoń
Ośrodek Kultury w Olzie*

Malowanie na tkaninie

Fot.: arch. OK Olza

„KREATYWNA PLASTYKA” - WARSZTATY MALARSKIE

18 maja br. zakończyły się warsztaty malarskie dla dzieci uczęszczających do szkoły podstawowej w Czyżowicach, które miały miejsce na terenie szkoły w Czyżowicach. Była to kolejna inicjatywa tego rodzaju, ze względu na bardzo duże zainteresowanie twórczą aktywnością malarską nie tylko wśród najmłodszych mieszkańców Czyżowic. Główną organizatorką przedsięwzięcia była Katarzyna Prokopczuk we ścisłej współpracy z Radą Rodziców szkoły podstawowej w Czyżowicach. Nieocenionej pani Kasi pomagały panie: Alicja Klapuch, Katarzyna Kocur i Anna Bierska.

Prawdziwe dzieła w nowej odsłonie zostały wykonane na przestrzeni kwietnia i maja. Inspirację dzieci pobudzały dzieła znanych, światowej klasy artystów. Młodzi malarze mieli za zadanie „unowocześnić”, czy też na nowo zinterpretować znane obrazy według własnego gustu i niczym nie ograniczonej wyobraźni. Pomysłodawczynią tytułu warsztatów malarskich jest uczennica klasy IVb Karolinka Bierska, której wychowawczynią jest pani Katarzyna Kurek.

Dzieci spisały się fantastycznie. Z wielkim zapałem pracowały twórczo przy swoich obrazach. Dzięki temu powstały zupełnie nowe dzieła. Uczniowie mogą odczuwać satysfakcję z dobrze wykonanego zadania, własnej wytrwałości i talentu. Wykazali się wspaniałymi cechami charakteru i niezwykłą pomysłowością. Na zakończenie cyklu warsztatów została zorganizowana wystawa w sali artystycznej

szkoły w Czyżowicach. Celem uhonorowania wywołano młodych malarzy na scenę podczas odbywającego się w piątek 18 maja na terenie szkoły „Festiwalu Talentów” oraz obdarowano słodyczkami. Warsztaty pokazały, że mamy w miejscowości bardzo uzdolnione dzieci. Rodzice i nauczyciele mogą być dumni ze swoich pociec i uczniów.

Anna Bierska

Wystawa prac konkursowych

Fot.: M. Kurasz

WIOSENNE SPOTKANIE Z TEATREM I MUZYKĄ

27 kwietnia w Domu Pomocy Społecznej w Gorzycach odbyło się Wiosenne Przedstawienie, w którym zaprezentowali się uczniowie ze szkoły podstawowej im. A. Mickiewicza w Gorzycach. Swoją pasję i umiejętności zaprezentowali kółko teatralne, chórku szkolnego kl.I-III, IV-VI oraz zdolni instrumentalści. Na początku w świat muzyki, wiersza i słowa wprowadziła wszystkich Maria Gądek, która świetnie poradziła sobie z utworem „Kukułka”. Po muzycznej prezentacji wystąpiło kółko teatralne z przedstawieniem w języku angielskim: „Królowa Śnieżka i 7 krasnoludków”. Aktorzy na scenie zachowywali się jak profesjonalści. Świetna gra aktorska, płynność mowy języka angielskiego- naprawdę wielki ukłon w stronę młodych artystów za tą prezentacją. Po teatralnych uniesieniach swoje możliwości wokalne przedstawił chórki kl. I-III (Maja, Roksana, dwie Marysie, Julia, Emilia, Martyna, Magda i Szymon) z melodyjnymi piosenkami dziecięcymi. Ogromne brawa należą się dla najmłodszych za piękny śpiew, uśmiech i radość z bycia na scenie. Kolejni muzycy pokazali możliwości gry na różnych instrumentach: Maria Pietrzyk-skrzypce, Magda Bugła-keyboard, Wiktoria Macionczyk-fortepian, Aleksander Gądek-keyboard, Waleria Spyra-keyboard, Hanna Panek-flet poprzeczny. Gratulacje za piękne muzykowanie i prezentację swoich umiejętności. Na scenie po raz kolejny pojawili się młodzi aktorzy, którzy tym razem w swojej prezentacji „Cyfrowobezpieczni” pokazali, czego trzeba unikać, żeby czuć się bezpiecznie w internecie. To było naprawdę świetne i bardzo pouczające. Oprócz teatru, muzyki i śpiewu dziewczyny z klasy VI: Paula Adamczyk i Nikola Wawrzyniak pokazały się w tańcu nowoczesnym. Dodam, że cały układ uczennice wymyśliły i opracowały same-brawo!!! Na scenie wystąpiła również solistka-wokalistka Zuzanna Maciejczyk, która po raz kolejny dowiodła, że scena jest jej drugim domem. Świetny głos i interpretacja piosenki porwała serca słuchaczy. Swoje możliwości i umiejętności wokalne zaprezentował chórki kl.IV-VI, który rewelacyjnie przedstawił przepiękne piosenki: „Radość

najpiękniejszych dni”, „Do łezki łezka”, „Kawiarenki” i na koniec „Swoj czas weź w garść”. Po prostu super!!!

Całość imprezy przygotowała Ewa Bugła (kółko teatralne), Irena Witek-Bugła (chórki szkolne i instrumentalści) oraz jak zawsze pomocna w przygotowaniu scenografii Barbara Mielek. Wszystkim wspaniałym artystom bardzo dziękujemy za cudowny pokaz swoich zdolności, umiejętności i możliwości. Gratulujemy dzieciom i młodzieży, że potrafią znaleźć czas na realizację swoich zainteresowań i pasji. Podziękowania kierujemy do rodziców, którzy mają do nas-nauczycieli zaufanie i wiedzą, że ich dzieci z nami tworzą na zajęciach wartościowe rzeczy.

*Ewa Bugła
Irena Witek-Bugła*

Uczniowie SP im. A. Mickiewicza w Gorzycach

Fot.: : arch. SP w Gorzycach

PREZENTACJA PROJEKTÓW EDUKACYJNYCH W SZKOLE PODSTAWOWEJ W GORZYCACH

Uczniowie prezentujący projekty edukacyjne w gorzyckiej podstawówce

Fot.: B. Dawid

10 maja o godz. 16.⁰⁰ w Szkole Podstawowej nr 1 im. A. Mickiewicza w Gorzycach odbyły się prezentacje projektów edukacyjnych, na którą uczniowie klas drugich oddziałów gimnazjalnych zaprosili rodziców, gości reprezentujących różne instytucje oraz wszystkich zainteresowanych. Tego dnia odbyły się prezentacje kilku projektów. W sali nr 201 zostały zaprezentowane publiczności dwa projekty, z których realizacji powstała poniższa relacja. **Czym jest projekt edukacyjny?** Projekt edukacyjny to jedna z metod pracy z uczniami, której ranga systematycznie wzrastała od 2010 roku. Projekt edukacyjny był wcześniej znaną metodą, ale z pewnością nie realizowano go powszechnie. Zaangażowane ucznia w realizację projektu edukacyjnego miało swoje odzwierciedlenie na świadectwie ukończenia gimnazjum. Obecnie ta metoda pracy jest powszechnie stosowana w nowych szkołach podstawowych. Projekt edukacyjny posiada tak dużo walorów edukacyjnych, że szybko dostrzeżono możliwość wprowadzenia go w szkole, a konkretnie w podstawie programowej szeregu przedmiotów, głównie mając na uwadze propagowanie wśród uczniów i nauczycieli działań innowacyjnych, czy niekonwencjonalnych rozwiązań. Doceniono, iż praca za pomocą projektu edukacyjnego daje możliwość rozwijania ważnych kompetencji społecznych niezbędnych w życiu szkolnym i zawodowym. Metoda daje wiele możliwości kreatywnego myślenia, ujawnienia swoich mocnych stron, uczy wytrwałości, umiejętności współpracy, wiary we własne siły, przedstawienia swoich poglądów i wyników pracy. Sprzyja pokonywaniu własnych słabości, wprowadza w świat wartości, buduje relacje społeczne, wzmacnia poczucie godności, tożsamości. Jeśli dodamy jeszcze, że wyposaża ucznia w zasób wiadomości z określonej dziedziny, rozbudza ciekawość poznawczą, moty-

uje do nauki i poszukiwania własnej ścieżki edukacji, to zrozumiemy, dlaczego projekt edukacyjny nazwa się czasem „królową metod”. **Projekt I:** Opiekunem grupy pierwszej była p. Dorota Popela. Zespół młodych ludzi w składzie: Nikodem Langrzyk, Mateusz Szuścik, Szymon Godula i Szymon Nachlik sami wybrali tematykę swojego projektu oraz sposób jego realizacji. Korzystali m.in. z technik multimedialnych. Uczniowie przenieśli widzów w kosmos tematem: „Wyruszamy w kosmos - stacje kosmiczne”. Nieco przejęci młodzi ludzie, ale wyróżniający się godną postawą i ubiorem przedstawili kolejne etapy realizacji swojego projektu, wykazując się naprawdę dużą dozą pomysłowości, kreatywności i odwagi. Nawiązali kontakt i przeprowadzili wywiad z inżynierem i programistą polskiego pochodzenia Mariuszem Zaczkim, który jeszcze jako dziecko przyjechał z rodzicami do Stanów Zjednoczonych. Tam się wykształcił i rozpoczął swoją wymarzoną pracę w znanej na całym świecie stacji kosmicznej NASA. Główny bohater prezentacji zajmuje się programowaniem i testowaniem statków kosmicznych, programuje także symulatory w stacji i różnego rodzaju gry. Okazało się, że jest skromnym, miłym człowiekiem. Siły witalne wzmacnia biegając w maratonach, kocha podróżowanie po całym świecie.

Rozmowa z pracownikiem NASA była fascynująca, tak samo jak pokazany przez zespół film o kosmosie. Istotną częścią projektu była wizyta w prawdziwym planetarium w niedalekiej Czernicy, gdzie pracownicy ośrodka wprowadzili chłopców w specyfikę tajemniczego kosmosu. Uczniowie nie zapomnieli im piękne za to podziękować. Mocnym akcentem na zakończenie projektu było „odpalenie rakiety kosmicznej” wraz z efektem w postaci ognia i dymu, co bardzo spodobało się publiczności. Nie zapomniano także o ciekawej oprawie spotkania. Zaprezentowano wystawę prac uczniów i „zdobyczy” związanych z tematem kosmosu. Warto również zaznaczyć zaangażowanie w realizację projektu Szymona Nachlik, który przygotował tłumaczenie wywiadu z języka angielskiego,

co ze zrozumiałą dumą zakomunikowała mi Dorota Popela. **Projekt II:** Kolejny projekt skonstrastował pierwszy (co mi się spodobało) i poruszył emocjonalnie zgromadzonych w sali odbiorców. Temat projektu dotyczył spraw największej wagi – życia i śmierci: „Dzieciństwo w pasiakach. Rola obozów koncentracyjnych w zagładzie dzieci na przykładzie KL Auschwitz”. Opiekunem zespołu był p. Mariusz Bednorz. Uczniowie w składzie: Michał Smokowski, Tomasz Ciuraj, Adam Pukowski, Marek Krakowczyk przygotowali się doskonale. Prezentacje uzupełniały wstrząsające, lecz piękne zdjęcia dzieci ukazujące ich wojenne losy. Unikatowe zdjęcia, zostały zdobyte przez bardzo zaangażowanego emocjonalnie w sukces projektu swoich uczniów – opiekuna zespołu Mariusza Bednorza. Prezentację ubogacał także mundur niemieckiego żołnierza.

Uczniowie wykazali się dużą wiedzą na temat funkcjonowania niemieckich obozów koncentracyjnych zbudowanych przez Niemców na terenach podbitej przez nich Polski. Uczniowie poruszyli uczucia, wzbogacili naszą wiedzę o tragicznym losie setek tysięcy dzieci różnych narodowości. Szczególnie silny wyraz miały informacje o okrutnych eksperymentach medycznych przeprowadzanych na dzieciach, o naziście doktorze Mengele, który je inicjował i ponosi za to okrucieństwo odpowiedzialność, o urodzonych w liczbie około 700 dzieciach w obozie Auschwitz, o marszu śmierci. Goście z powagą wysłuchali i obejrzeni przejmujące treści obu projektów. Zespoły zostały nagrodzone gromkimi brawami. Na zakończenie spotkania został przygotowany słodki poczęstunek. Należy podkreślić, że wszyscy uczniowie świetnie się spisali. Udowodnili swoją samodzielność, dojrzałość, z pewnością przyswoili nowe kompetencje. Po raz wtóry młodzi ludzie udowodnili, że jak chcą, to potrafią stanąć na wysokości zadania.

Sukces projektu niezwykle cieszy, ale nie zapominajmy i doceniśmy ważną rolę, jaką pełnią nauczyciele tych uczniów. Specyfiką metody projektów jest, że nauczyciele stają się postaciami drugoplanowymi i „tylko” dyskretnie wspierają uczniów. Zrozumienie zalet metody projektów nie umniejsza wagi ich codziennej, żmudnej pracy dydaktycznej i wychowawczej. Jest zupełnie odwrotnie, celem pracy edukacyjnej nauczycieli stosujących metodę projektu jest mądre wspieranie i ukierunkowanie swoich podopiecznych w stronę wartościowej dla nich samych i społeczeństwa aktywności.

Anna Bierska

SZCZERY CHICHOT CZYLI UŚMIEHAJMY SIĘ

Często nie zdajemy sobie sprawy, jak wiele emocji można przekazać za pomocą uśmiechu. Nie mówię tutaj jedynie o tych pozytywnych emocjach. Wiele jest sytuacji w życiu, które prorokują u nas sztuczny śmiech, żeby komuś się przypodobać. Istnieje bowiem kilka typów uśmiechów, z których jeden z nich jest fałszywy i nie zawsze kryje się za nim dobra intencja. Mimo wszystko zachęcam do uśmiechania się, gdyż szczery uśmiech wyzwała bardzo pozytywne emocje. Osoba

uśmiechająca się postrzegana jest za przyjazną i towarzyską. Zараża często optymizmem oraz przekazuje pozytywną energię ludziom pesymistycznie nastawionym do świata. Warto tutaj wspomnieć również o tym, że szczery uśmiech nie tylko stanowi pewną formę kontaktów międzyludzkich, ale przede wszystkim pozytywnie wpływa na funkcjonowanie całego organizmu. Przede wszystkim uśmiech redukuje stres. To naturalne lekarstwo, którego nie można przedawkować. Eliminuje z organizmu stan napięcia oraz niweluje

hormony odpowiedzialne za odczuwanie stresu i to w sposób całkiem naturalny. Uśmiechając się często powodujemy, iż naturalne hormony szczęścia typu serotonina czy endorfina wzrastają, a my czujemy się wyluzowani i z optymizmem spoglądamy w przyszłość. Poza hormonami szczęścia dotleniamy organizm, a co za tym idzie – usprawniamy działanie całego układu woddechowego. Podczas śmiechu wykonujemy bowiem mnóstwo ćwiczeń oddechowych. Warto wspomnieć również o tym, że uśmiech jest doskonałą gimnastyką dla całego ciała – pobudza mięśnie brzucha i twarzy. Ponadto wspomaga krwioobieg, dzięki rytmicznym skurczom przepony. Uśmiechnięty człowiek łatwiej integruje się z innymi, uchodzi za godnego zaufania no i sympatycznego. Śmiech dodaje energii i pewności siebie - osoby, które często się uśmiechają, mają niezmierzone pokłady pozytywnej energii, więcej sił i chęci do działania. Każdy z nas czuje się lepiej, gdy ma przy sobie ludzi uśmiechniętych. Uśmiech sprawia, że mamy ochotę z kimś nawiązać kontakt, czujemy się swobodniej. Drodzy nastolatku! Kiedy jesteśmy uśmiechnięci, interpretujemy rzeczy w bardziej pozytywnym świetle i znajdujemy bardziej pozytywne wspomnienia i myśli. Uśmiechajmy się więc i czerpmy z uśmiechu mnóstwo korzyści!

„CZŁOWIEK O ZŁOTYM SERCU”

Redakcja oraz wydawca miesięcznika „U nas” informuje, że dnia 31 sierpnia upływa termin składania wniosków o nadanie tytułu „CZŁOWIEK O ZŁOTYM SERCU”. Wnioski można składać w siedzibie redakcji gazety „U nas” lub przesłać drogą pocztową (decyduje data stempla pocztowego). Rozpatrzenie wniosków nastąpi na posiedzeniu Kapituły Tytułarnej w pierwszym tygodniu września br.

Wydawca i Redakcja „U nas”

Warunki konkursu

1. Tytuł honorowy „Człowiek o Złotym Sercu” przyznawany jest raz do roku za szczególne zasługi i poświęcenie dla innych. Tytuł honorowy przyznaje komisja zwana dalej kapitułą, składająca się z przedstawicieli redakcji i wydawcy gazety „U nas”.
2. Ilość tytułów honorowych w danym roku nie jest ograniczona.
3. Do nadania tytułu honorowego „Człowiek o Złotym Sercu” można zgłaszać kandydatów pojedynczych lub małżonków (w rozumieniu przepisów prawa).
4. Kandydatami do tytułu są mieszkańcy gminy, bądź osoby niebędące jej mieszkańcami wykazujące się aktywnością w stosunku do osób, grup osób, organizacji, zrzeczeń i instytucji z terenu gminy Gorzyce.
5. Składane wnioski powinny dotyczyć szeroko rozumianej działalności na rzecz osób, grup osób, bądź środowisk i nie mogą ograniczać się tylko do sfery zawodowej kandydatów. Wypełnianie obowiązków wchodzących w zakres czynności pracowniczych nie może stanowić jedyne kryterium ich oceny. Ta bowiem zgodnie z układami zbiorowymi przewiduje nagrody i wyróżnienia branżowe.
6. Wnioski nie mogą dotyczyć osób pełniących funkcje z wyboru związane z otrzymywaniem jakiegokolwiek wynagrodzenia, diet bądź ryczałtu.
7. Tytuł honorowy może być przyznany danej osobie tylko jeden raz.
8. Warunkiem rozpatrywania wniosku będzie złożenie go w miejscu i terminie wyznaczonym przez organizatora konkursu (w przypadku zgłoszeń drogą pocztową decydować będzie data

stempla pocztowego).

9. Wnioski złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane i nie będą przechodziły na następny rok.

Kupon zgłoszeniowy

Złote Serca 2017

Imię i nazwisko nominowanego

Adres, telefon osoby nominowanej

Adres, telefon instytucji/osoby fizycznej nominującej do tytułu

Zgłoszenia przyjmujemy do 31.08.2017 r.

I MIEJSCE DLA FORMACJI DZIECIĘCYCH Z CZYŻOWIC

Formacje taneczne „Let's Dance” z Czyżowic

Fot.: K. Korzonek

Formacje dziecięce z Czyżowic zdobywają szturmem podium na kolejnym festiwalu artystyczny. 25 kwietnia wrócili z festiwalu w Żywcu, przywoząc ze sobą dyplomy za zdobycie trzech I miejsc. Dwie grupy starsze trenują pod okiem instruktorki Dagmary Marcol, natomiast grupę najmłodszą trenuje Ania Buban-Wojcierowska. W najbliższym czasie formacja wyjeżdża do Rybnika, aby powalczyć o podium w Ogólnopolskim Konkursie Tanecznym Rhythm&Style-First Step IV. O zaplecze organizacyjne zespołów dbają: Katarzyna Korzonek, Alina Glenc - instruktorki OK w Czyżowicach.

OSIĄGNIĘCIA UCZNIÓW Z OLZAŃSKIEJ PODSTAWÓWKI

W roku szkolnym 2017/2018 uczniowie Szkoły Podstawowej w Olzie uczestniczyli w kilku konkursach z języka angielskiego. Znakomite wyniki uzyskały uczennice klasy VII - **Natalia Bogacz** i **Magdalena Długi**, które w Wojewódzkim Konkursie Języka Angielskiego English Vocabulary Genius zdobyły odpowiednio tytuł Laureata (Natalia zdobyła 199 pkt./200 pkt.) i wyróżnienie (Magdalena zdobyła 194 pkt./200 pkt.) i zostały mistrzyniami słownictwa języka angielskiego. Ogromny sukces odniosła również uczennica klasy V **Pola Kopystyńska**, która w Powiatowym Konkursie Wiedzy z Języka Angielskiego „The Weather” zdobyła III miejsce, a następnie w XV Powiatowym i VII Międzyregionalnym Konkursie Języka Angielskiego dla uczniów klas 4 - 6 zajęła I miejsce zdobywając 102,5 pkt./103 pkt. możliwe do zdobycia

Nauczycieli SP Olza

Natalia Bogacz i Magdalena Długi

Fot.: arch. SP Olza

Pola Kopystyńska

Fot.: arch. SP Olza

SYKCESY UCZNIÓW Z GORZYCZEK

Konkurs fizyczny rangi międzyszkolnej odbył się po raz pierwszy w tym roku szkolnym, miał on na celu zgromadzenie jak największej ilości, cennych i wyjątkowych prac, które wykonywali chętni uczniowie z trzech szkół podstawowych naszej Gminy i gimnazjaliści. Uczniowie bardzo chętnie wzięli udział w tym konkursie, który uczył przede wszystkim kreatywności, samodzielności, wiary we własne siły i przede wszystkim forma konkursu-nauki poprzez doświadczenie miała zwiększyć zainteresowanie uczniów przedmiotem jakim jest fizyka. Wystawę pięknych prac mogliśmy podziwiać w SP Nr 1 w Gorzycach, a trzy pierwsze miejsca w pełni zasłużyły na dyplomy i nagrody zasponsorowane przez organizatora konkursu. Najciekawszą pracę zaprezentował Jakub Wojtysiak z kl. 7 Zespołu Szkolno-Przedszkolnego im. Mikołaja Reja w Gorzyczkach i zajął I miejsce za wynalazek pt.: „Mój własny odkurzacz”, II miejsce zajęła Roksana Komorek z kl. 2a oddziału gimnazjalnego SP Nr 1 im. Adama Mickiewicza w Gorzycach za „Mini piłę tarczową”, zaś

Mini piłę tarczową

Fot.: D. Popela

III miejsce w pełni zasłużenie zajęła Anna Zając ze SP im. Karola Miarki w Olzie za „Wahadło magnetyczne”. Oprócz prezentacji wynalazku uczniowie przedstawili sposób jego działania, przydatność i praktyczne wykorzystanie. Wszystkim uczniom serdecznie gratuluję i zachęcam do dalszej współpracy!

Organizator konkursu D. Popela

MISTRZ PIĘKNEGO CZYTANIA

24 kwietnia br. po raz drugi w bibliotece szkoły podstawowej w Czyżowicach odbył się konkurs o tytuł „Mistrza pięknego czytania”. Celem konkursu jest propagowanie pięknego i głośnego czytania, a także zachęcanie uczniów do korzystania z biblioteki szkolnej. Uczniowie biorący udział w konkursie zostali wyłonieni w eliminacjach klasowych. Do rywalizacji przystąpiło dwudziestudwóch uczniów od kl. II SP do III gimnazjum. Podczas prezentacji odczytywano fragmenty książek zakupionych z Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa, którym przysłużył się nasz gość dyrektor Aleksander Kucza. W pracach komisji uczestniczyli: Janina Patas - przewodnicząca, Justyna Brysz - członek, Edyta Piecha - członek. Po wysłuchaniu wszystkich uczestników jury przyznało następujące tytuły: **kategoria kl. II-IV: Mistrz pięknego czytania – Kamil Juszczyk III a wicemistrz pięknego czytania – Tobiasz Dziwisz IV a**, **kategoria kl. V-VII: Mistrz pięknego czytania – Malwina Dyl VI a, wicemistrz pięknego czytania – Marta Pawliczek VI a**, **kategoria kl. II-III gimnazjum: Mistrz pięknego czytania – Barbara Pukowska III a**, **Wicemistrz pięknego czytania – Marzena Goik III b**

Gabriela Swoboda

Mistrzowie pięknego czytania z Czyżowicz wraz z jego organizatorami.

Fot.: G. Swoboda

WERNISAŻ GRUPY INDYGO Z RYBNIKA W OLZIE

Galeria „Na sali” w Ośrodku Kultury w Olzie po raz kolejny gościła prace grupy „Indygo” z Rybnika. Ów ansambl znakomitych fotografików pięci obojga zatytułował prezentowany zbiór swoich dzieł sięgając po tytuł słynnej ballady Marka Grechuty - „Świecie nasz”. Czy trafnie? Utwór krakowskiego barda to przejmująca szczerością i prostotą prośba o „jasne dni, o radość, której tak szukamy”. Takie są też fotografie rybnickich artystów. Pełne światła i pochwały piękna. A urodę świata dostrzegają zarówno w majestacie gór, w bezkresie oceanów, jak i w pojedynczym źdźbłe trawy. Widzą ją w imponujących dziełach architektury, ale również w prostocie wiejskiej chatynki. Doceniają powab kobiecej sylwetki spowitej w wyrafinowaną suknię, ale i pełne godności oblicze niemłodego

już człowieka w roboczym ubraniu. Niewiele jest w eksponowanych pracach tak częstych obecnie cyfrowych „poprawek”, jest za to mnóstwo pasji, talentu i znakomitego rzemiosła. Podczas jednego z dużych przeglądów fotograficznych usłyszałem kiedyś zdanie, iż w dzisiejszych czasach zdjęcie może robić praktycznie każdy, ale fotografować umie naprawdę niewielu. Na pewno artyści z grupy „Indygo” nie tylko umieją fotografować, ale powinni to robić (i wystawiać swoje prace) jeszcze częściej.

Zapraszamy do naszej galerii na tą znakomitą ekspozycję.

Marek Grzebyk

Członkowie grupy Indygo

Fot.: J. Ballarin

Wystawa prac grupy Indygo

Fot.: J. Ballarin

ŚWIĘTO RODZINY PRZY PARAFII W CZYŻOWICACH

Inicjatywa parafii miała wymiar integracyjny

Fot.: R. Syrek

Festyn rodzinny, który odbył się 6 maja b.r. w godzinach popołudniowych przy parafii pw. Chrystusa Króla w Czyżowicach z pewnością zapisze się w annałach historii miejscowości. Festyn, na który przybywały całe rodziny zgromadził na placu obok kościoła w Czyżowicach spore tłumy. Było to kolejne wspólne przedsięwzięcie parafian i ich pasterza ks. Adama Żemły. Znając społeczne zacięcie do działania sporej grupy mieszkańców miejscowości, którzy wraz z członkami swoich rodzin zaangażowali się w zorganizowanie festynu, musiało dojść do realizacji tak radosnej, oczekiwanej i przede wszystkim potrzebnej imprezy w celu jeszcze większej konsolidacji środowiska parafialnego. Po raz kolejny okazało się, że ludzi dobrej woli w parafii nie brakuje. Ludzie sami stworzyli łańcuch rąk i umysłów. Znalazły się osoby, które z chęcią podzieliły się swoim czasem i siłami, podarowały przepyszne, świeżutkie ciasta i inne wypieki. Inni ofiarowali swoje umiejętności i wypożyczyli sprzęty. Do akcji festynowej włączyli się instruktorzy Ośrodka Kultury w Czyżowicach oraz wiele zespołów, dzięki którym mogliśmy podziwiać radosne, kolorowe występy. Na festyn przybyli także harcerze z 16 Drużyny Harcerskiej z Czyżowic opowiadając dzieciom o tym, czym jest harcerstwo i pokazując sprawności. Młodsze dzieci mogły zjeżdżać do woli na zjeżdżalni-dmuchańcu, pomalować buźki, spróbować cukierkowej waty. Dorośli mi-

erzyli ciśnienie w punkcie pierwszej pomocy. Niezawodna ekipa rodzinna pod dowództwem znanej w okolicy pięknej i kreatywnej Czyżowianki zabawiła i organizowała zajęcia, zabawy i gry – nie tylko – dla dzieci. Wszystkim podobała się konkurencja z przeciąganiem liny. Brał w niej udział kto chciał, najmłodszy i dorośli. W organizacji i przebiegu rodzinnego święta pomagała również młodzież – jak kto mógł i umiał. Wokół kościoła wędrowała Myszka Miki w towarzystwie dziewcząt rozdających cukierki. Istotną rolę odegrali w powodzeniu festynu liczni sponsorzy, którzy z serca podarowali produkty na smaczne i bezpłatne smakołyki i napoje. Wszystkimi produktami można było się poczęstować za darmo. Takie było założenie organizatorów, pochodziły one

bowiem z prywatnych zasobów sponsorów. Parafianie sami po ogłoszeniu na mszy św., przynosili upieczone we własnym zakresie wspaniałe ciasta i inne słodkie frykasy. Mężowie i dzieci pań organizatorek pełnili strategiczne funkcje podczas święta. Zajmowali się wszystkim, od obsługi technicznej, muzycznej, po smażenie z dużym poświęceniem kilkuset porcji kiełbasek. Każda para rąk była potrzebna i tak samo ważna, począwszy od układania stołów po wydawanie talonów. Panie wydające napoje zimne i gorące oraz ciasta z uśmiechem zapraszały do poczęstunku. Ksiądz proboszcz mocno wspierał parafian w tym piękny dziele i osobiście był zaangażowany w pomyślny przebieg święta. Licznie przybyli parafianie – nie tylko parafianie – są dowodem na to, że I rodzinne święto radości przy parafii w Czyżowicach było strzałem w dziesiątkę! Wszystko się udało! Pogoda była wspaniała, ludzie nie zawiedli, wspólna praca, uśmiechy, zabawy i żarty tworzyły tę niesamowitą atmosferę jedności i pogody ducha, która powinna towarzyszyć każdemu chrześcijaninowi na drodze jego życia. Odczuwało się powszechną radość! Nic przecież tak nie konsoliduje ludzi i daje tak dużo radości, jak wspólna praca na rzecz innych ludzi. Jestem przekonana, że Rodzinne Święto Radości będzie miało swoją kontynuację w przyszłości.

Anna Bierska

Na festyn przybyły całe rodziny

Fot.: R. Syrek

Zajęcia stałe w OK Gorzyce

Dzień tygodnia	godziny zajęć	Nazwa zajęć	Miejsce zajęć
Pn.	17,30	Lekcja jęz. czeskiego	Parter
	18,00	Break dance	Sala kameralna
	18,00	Próba zespołu „Gorzycanie”	Sala duża
Wt.	10,00 i 17,00	Lekcja jęz. czeskiego	Parter
	15,30	Lekcje gry na gitarze	Sala kameralna
Śr.	17,00 i 9,00	„Riki Tiki” Zajęcia grupy gimnastycznej	Sala duża
	18,00	Próba zespołu „Vocalsi”	Sala kameralna
Czw.	8,00 - 13,00	ODR dyżur	Parter
	15,30	Próba zespołu „Małolaty”	Sala kam.
	16,00	Lekcja jęz. czeskiego	Parter
	16,30	MAM Muzyczna Akademia Malucha	Sala kam.
Pt.	9,00-10,30	Dyżur Zarządu Stowarzyszenia „Senior” (D.Parma) pierwszy piątek miesiąca	Sala duża
	17,00-19,30	„Riki Tiki” Zajęcia grupy gimnastycznej	Sala kam.
	19,00-21,00	Próba zespołu „Vocalsi”	Sala kam.
Sob.	10,00	Próba zespołu „Kameleon”	Sala kam

Zajęcia stałe w OK Olza

Dzień tygodnia	godziny zajęć	Nazwa zajęć
Wt.	14.00-15.00 15.00-16.00	Lekcja jęz.angielskiego
	15.30	Próba zespołu „Olzanki”
	17.00	Próba zespołu „Gama”
	18.15	Próba zespołu „Ale to już było”
Śr.	16.00	Kreatywna Akademia Malucha
	18.00	Perfekt Szkoła Rodzenia
	18.30	Kangoo Jump Fitness
Czw.	16.00	Próba chóru „Słowiki nad Odrą”
Pt.	15.00	Klub tenisa stołowego i piłkarzyków
	16.00	Zajęcia manualne dla dzieci (origami, biżuteria, decoupage, malowanie na szkle) zajęcia otwarte
	17.00	Warsztaty wokalne
Sob.	9.30	Warsztaty muzyczne
	10.00	Zajęcia plastyczne dla dzieci
	12.30	Szofer kurs prawa jazdy

Świetlica szkolna w Gorzyczkach :

P. 7⁰⁰-14¹⁵, Wt. 7⁰⁰-12¹⁵ i 12¹⁵-15³⁰, Śr. 7⁰⁰-12³⁰, Czw. 7⁰⁰-12³⁰, Pt. 7⁰⁰-9³⁰

Zajęcia stałe w OK Czyżowice

Dzień tygodnia	godziny zajęć	Nazwa zajęć	Miejsce zajęć
Pn.	17.00-19.00	Próby zespołu „Czyżowianki”	Pracownia plastyczna
	17.00-19.00	Orbita kurs prawa jazdy	Sala kameralna
Wt.	8.30-11.30	Artystyczna Akademia Szkraba	Sala kameralna
	13.00-17.45	Lekcje gry na pianinie	Sala kameralna
	16.00-17.00	Akrobatyka taneczna	Sala widowiskowa
	17.00-18.00	Zajęcia taneczne	Sala widowiskowa
	18.10-19.10	Aerobic 50+	Sala widowiskowa
	19.00-21.00	Próby chóru „Moniuszko”	Sala kameralna
	19.15-20.15	Aerobic	Sala widowiskowa
	12.00-15.00	Lekcje gry na pianinie	Sala kameralna
Śr.	15.00-17.00	Spotkanie emerytów (ostatnia środa miesiąca)	Sala widowiskowa
	17.00-19.00	Orbita kurs prawa jazdy	Sala kameralna
	17.30-19.00	Kurs jęz. niemieckiego	Pracownia plastyczna
Czw.	18.00-20.00	Kurs jęz.angielskiego	Pracownia plastyczna
	8.30-11.30	Artystyczna Akademia Szkraba	Sala kameralna
	15.30-17.30	Zajęcia taneczne	Sala widowiskowa
Pt.	18.00-20.00	Klub Podróżnika (ost. czwartek miesiąca)	Sala kameralna
	19.00-20.00	Aerobic	Sala widowiskowa
	18.00-20.00	Kurs jęz.angielskiego	Pracownia plastyczna
Sb.	9.00-11.00	Próba zespołu „Dolce Canto”	Sala widowiskowa
	10.00-12.35	Warsztaty plastyczne (podział na dwie grupy)	Pracownia plastyczna
	11.00-13.00	Zbiórka 16 DH im. Żwirki i Wigury	Harcówka
	11.00-13.00	Zbiórka 17 GZ Czyżyki	Sala dyskotekowa

Świetlica wiejska w Osinach :

Pn. 16⁰⁰-19⁰⁰, Czw. 16⁰⁰-19⁰⁰, Pt.16⁰⁰-19⁰⁰

Świetlica wiejska w Osinach (zaj. stałe) :

Pn. 17.30 – Mażoretki; Wt. nieczynne; Śr. 14.00-21.00 – nauka gry na gitarze; Czw.17.30 – Mażoretki, Pt.17.00 – próby chóru „Melodia” z Osin.

Świetlica wiejska w Rogowach :

Wt. 16⁰⁰-20⁰⁰ (j.angielski dla dorosłych), Śr. 15⁰⁰-20⁰⁰ (zaj. świetlicowe z dziećmi), Pt. 15⁰⁰-20⁰⁰ (zaj. świetlicowe z dziećmi), S.9⁰⁰-12⁰⁰ (kółko biblijne i Dzieci Marji)
13,20,27-06 - klub miłośników gier planszowych na godz. 16⁰⁰

Świetlica wiejska w Gorzyczkach :

P. 12²⁵-16⁰⁰, Wt. 12²⁵-16⁰⁰, Śr. 11²⁰-16⁰⁰, Czw. 12³⁰-16⁰⁰, Pt. 11²⁰-16⁰⁰

mini RUBRYKA SATYRYKA Czesław Czajka

Pebnia Wiosna

Wiosna szaleje, hormony buzuja,
świat zielenieje, wszyscy chcą czuć

Wegetarianin

Ma z głowy
kotlet schabowy.

Nauczka

Ktoś lub coś
daje w kość.

Nasze „Bogactwo”

Ostatnio nam się „darzy”,
gdy idzie o łapówkarzy.

Łacina niekuchenna UT FATA TRAHUNT

(jak zrządziły losy)
Na los szczęścia się zdana ...
szczęście dopisało - szybko kobysała.

Najbliższe wydarzenia w Gminie Gorzyce

- 03.06.2018-Dzień Dziecka z OPS-plener (OKG)
- 08.06.2018-Małe artystyczne wizje dzieci uczestniczących w zajęciach plastycznych-II wystawa (OKG)
- 08.06.2018-Jubileusz 60-lecia KGW Uchylsko - świetlica w Uchylsku
- 09.06.2018-warsztaty komputerowe-CRiS-(OKG)
- 10.06.2018-Jubileusz XX-lecia Zespołu „Czyżowianki” (OKG)
- 13.06.2018-Popis pianistyczny dzieci uczestniczących w warsztatach. Na zakończenie sezonu 2017/2018. (OKG)
- 21.06.2018-Klub podróżnika (OKG)
- 22.06.2018-„Noc Świętojańska”-Olza Ośrodek Wypoczynkowy Last-Pol (OKG)
- 16.06.2018-warsztaty komputerowe-CRiS-OKG
- 18.06.2018-Komisje RG-sala (OKG)
- 21.06.2018-Sesja RG-sala (OKG)
- 25.06.2018-rodzinny wyjazd do Wisły-zwiedzanie Zamku Prezydenckiego (OKG)
- 28.06.2018-Koncert University Philippines Manila Charole (dyr. Emano de Leon) zasięg międzynarodowy kościół parafialny w Gorzyczach (OKG)
- 30.06.2018-Festyn środowiskowy przy OKG-org. KGW Gorzyce, Rada Sołecka, (OKG)

Gminne Centrum Kultury w Gorzyczkach zaprasza na wyjazdy :

Wisła -Zamek Prezydencki
(25/06/2018) koszt 90 zł/os. w tym przejazd,
zwiedzanie zamku w Wiśle.
(zostało kilka wonych miejsc)

Wrocław-ZOO i Afrykanarium
(21/07/2018 r.) koszt 105 zł/os. w tym przejazd, bilet wstępu, wpłaty do 30 czerwca br.

Toruń, Malbork
(10-12/08/2018 r.) koszt 580 zł/os, w tym przejazd, wyżywienie, nocleg, bilety wstępu, możliwość zwiedzania Trójmiasta; wpłaty do 30 lipca, zadatek do 30 maja

Zakopane i okolice
(14-16/09/2018 r.) koszt 470 zł/os, w tym przejazd, wyżywienie, noclegi, termy w Szaflarach, zielony kulig z biesiadą; wpłaty do 10 sierpnia, zadatek do 20 czerwca
Zapisy i wpłaty w OK w Gorzyczach
tel. 032/ 45 11 687

OBOWIĄZEK ALIMENTACYJNY WOBEC MAŁOLETNIEGO DZIECKA

Źródło: pixabay.com

Obowiązek alimentacyjny powinien służyć rodzinie a przede wszystkim dzieciom w odpowiednim funkcjonowaniu. Obowiązek ten różni się w zależności, czy dotyczy małoletniego, który nie potrafi się jeszcze sam utrzymać, czy uprawnione jest dorosłe dziecko. Odpowiednio jeśli zobowiązanie alimentacyjne dotyczy małoletniego dziecka zobowiązany powinien zapewnić mu odpowiednie środki do utrzymania albo do wychowania oraz rozwoju. Zdarzyć się tak może, że będzie spełniało obydwie funkcje.¹ Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka został uregulowany przez ustawodawcę w art. 133 par 1 KRO. Stanowi on, iż prawnym obowiązkiem rodziców jest zapewnienie środków utrzymania dziecku od narodzin aż do czasu gdy będzie ono samo mogło się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka pokrywają koszty związane z jego utrzymaniem i wychowaniem.² Obowiązek utrzymania i wychowania dziecka spoczywa na obojgu rodziców, niezależnie czy jest to dziecko z małżeństwa czy pozamałżeńskie. W przypadku gdy jest to dziecko nie z małżeństwa, to obowiązek alimentacji obciąża ojca od chwili urodzenia dziecka, a nie od chwili uznania dziecka przez ojca albo sądowego uznania ojcostwa.³ W prawie polskim nie ma górnej granicy po przekroczeniu której uznawano by, że alimenty dziecku się nie należą, pod warunkiem iż dziecko kontynuuje naukę.

Obowiązek alimentacyjny jest to obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania. W związku z czym obowiązek alimentacyjny obejmować powinien troskę rodziców o rozwój duchowy i fizyczny małoletniego dziecka. Rodzice powinni należycie opiekować się potomstwem, tak aby należnie przygotować je do przyszłej pracy zawodowej. Zgodnie z art. 135 KRO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a także stopy życiowej na jakiej żyją rodzice dziecka. Uzdolnienia uprawnionego małoletniego oraz wiek związany jest z usprawiedliwionymi potrzebami dziecka. Usprawiedliwione potrzeby dziecka, to takie, które zapewniają mu normalne warunki życia oraz poprawny rozwój fizyczny i duchowy. Do usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy zapewnienie mu warunków mieszkaniowych, pomocy w nauce, odzieży, wyżywienia, a także wypoczynku. W ramach niezbędnych potrzeb mieści się także konieczność zakupu leków czy ponoszenie kosztów leczenia dziecka, jeżeli jest ono chore. Za usprawiedliwione potrzeby dziecka rozumie się jego potrzeby bieżące, czyli nie zalicza się do nich

potrzeb które mogą mieć miejsce w niedalekiej przyszłości. Sąd Najwyższy w uchwale podjętej sprawie sygn. akt III CZP 26/77 wyjaśnił, że: „koszty mieszkania ponoszone przez osobę uprawnioną do alimentacji muszą być brane pod uwagę przy określaniu usprawiedliwionych potrzeb tej osoby, jednakże podkreślenia wymaga fakt, że chodzi tu o koszty bieżące, to znaczy o takie koszty, które są związane z zaspokojeniem bieżących potrzeb mieszkaniowych osoby uprawnionej do alimentacji. Bieżące gromadzenie środków w celu umożliwienia dziecku uzyskania w przyszłości własnego mieszkania nie jest obowiązkiem prawnym rodziców, uzasadniającym odpowiednie roszczenie dziecka”⁴ Zakres świadczenia alimentacyjnego zależy od możliwości zarobkowych rodziców dziecka. Sąd określając wysokość alimentów bierze pod uwagę przede wszystkim możliwości zarobkowe rodziców, a nie rzeczywiste zarobki i dochody. Możliwości zarobkowe obejmują zarobki i profity, które osoba mogłaby osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności oraz wykorzystaniu posiadanych sił i kwalifikacji. Możliwości zarobkowe określa się biorąc pod uwagę wykształcenie, wiek i stan zdrowotny zobowiązanego. Jeżeli rodzic zobowiązany jest bezrobotny, sąd bada czy dokłada on wszelkich starań, aby zdobyć pracę. Nawet przy niewielkich dochodach osoby zobowiązanej, sąd nałoży na nią obowiązek alimentacyjny.⁵ Powyższe słowa potwierdza w swojej uchwale pełny skład Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego, który stwierdził, że: „Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie. Chodzi tu o przypadki, w których osoba zobowiązana nie wykonuje wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, pracuje w niepełnym wymiarze godzin, bądź też pracuje dorywczo. Podstawą oceny możliwości zarobkowych w odniesieniu do pracownika będzie zarówno jego stałe wynagrodzenie obejmujące wynagrodzenie zasadnicze, premie i dodatki, jak i świadczenia w naturze stanowiące uzupełnienie wynagrodzenia (deputaty) oraz świadczenia i wypłaty przypadające pracownikowi lub członkom jego rodziny z różnych tytułów w związku z zatrudnieniem. Są to np. nagrody, świadczenia z funduszu socjalnego, wynagrodzenia za projekty wynalazcze itp. ...”⁶ Obowiązek alimentacyjny obejmuje zasadę równej stopy życiowej między dziećmi, a rodzicami. Sąd oceniając możliwości osoby zobowiązanej do alimentowania oprócz jej zarobków, bierze pod uwagę także jej stan posiadania. Zaspokajanie potrzeb dziecka powinno nastąpić, w razie konieczności, nawet kosztem substancji majątku rodziców. Jednak nie oznacza to automatycznego podziału wszystkich przez rodziców osiągniętych dochodów, a jedynie zbliżonej do rodziców stopy życiowej uwzględniając usprawiedliwione potrzeby dziecka. Natomiast

z drugiej strony rodzice zobowiązani są podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami, co oznacza, że nawet niskie dochody rodziców z reguły nie zwalniają ich od obowiązku świadczenia alimentów. Zwolnienie może nastąpić tylko w razie zupełnego braku możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie było powtarzane, że dzieci mają do równej stopy życiowej jak rodzice zarówno wtedy gdy z nimi mieszkają jak i nie. Można przez to rozumieć, że rodzice powinni zapewnić dziecku takie warunki materialne jak sami posiadają, ale nie dotyczyć to będzie potrzeb przejawiających postać zbytku.⁷ Rezultatem zasady równej stopy życiowej rodziców i ich potomstwa jest to, że rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. W ten czas rodzice mają obowiązek podzielić się z dzieckiem nawet minimalnymi dochodami.² Brak pracy, czy trudna sytuacja majątkowa rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na rzecz dzieci, chyba że są jej pozbawienia całkowicie. W związku z czym zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo małymi dochodami, zwłaszcza gdy sytuacja ta ma charakter przejściowy. Spełnienie obowiązku alimentacyjnego będzie wymagało poświęcenia części składników majątkowych rodziców.³

Nałożony na rodziców obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych niezależnie od osiągnięcia wieku, co wynika z treści art. 133 § 1 KRO. Ewentualne ograniczenia nakłada wspomniany wyżej § 3 tegoż przepisu.⁴ Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka mieści się w katalogu obowiązków troszczenia się fizyczny i duchowy rozwój dziecka, który to został nałożony przez ustawodawcę w art. 96 KRO. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem. Nie pozostaje także w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie.⁵

Przepis art 133 KRO był wielokrotnie konkretyzowany przez orzecznictwo. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 24 marca 2000 r. stwierdził, że „Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie”⁶ Potwierdza powyższe słowa również kolejne stanowisko Sądu: „Wiek dziecka nie przesądza o istnieniu bądź niestnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek”⁷ Można więc

wywnioskować, że dziecko które nie jest jeszcze pełnoletnie ale może samodzielnie utrzymać się to pieniężny obowiązek alimentacji przez rodziców wygasa. Natomiast, jeśli dziecko straci zdolność materialną do utrzymania się to rodzice nadal zostają zobowiązani do alimentacji.⁸

Należy również wspomnieć, że Kodeks rodzinny i opiekuńczy oparty jest na zasadach całkowitej równości dzieci przy wypełnieniu zobowiązania alimentacyjnego. Równość ta dotyczy dzieci niezależnie od tego z jakiego związku pochodzą, czy z małżeńskiego czy pozamałżeńskiego. Aczkolwiek w doktrynie przeważa pogląd, że pierwszeństwo do wypłacania alimentów posiada dziecko, które wystąpiło wcześniej o alimenty. Dzieci występujące w różnych odstępach czasu o alimenty mają taką samą podstawę i uprawnienia do utrzymania alimentów. Chodź pojawienie się kolejnego potomka dla rodziców może mieć wpływ na stopień życiową rodziców. W związku z tym może być podstawą do obniżenia wysokości alimentów dla pozostałych dzieci.⁹

Więć rodzica z dorosłym dzieckiem, została przez ustawodawcę uregulowana dość szczególnie. Łączy ona relacje już wcześniej opisywane, które są oparte na władzy rodzicielskiej, a także na egzystowaniu dziecka na łonie rodziny. Relacje rodziców i dzieci nie opierają się tylko i wyłącznie na władzy rodzicielskiej ale wychodzą poza nią. Więć ta nie należy do władzy rodzicielskiej ale jest z nią korelatywna i nie związana z wiekiem dziecka. Można do niej zaliczyć, szacunek, obowiązek i prawo do kontakty, oraz pomoc pomiędzy członkami rodziny.¹⁰

Małoletnie dziecko, przed powzięciem oświadczenia woli, powinno wysłuchać opinii i dyspozycji rodziców wyrażonych dla jego dobra.¹¹ Wywnioskować taką tezę można z art. 95 § 2 KRO, w którym ustawodawca stwierdził, iż dziecko małoletnie winne jest rodzicom posłuszeństwo i poszanowanie ich opinii. Ustawodawca nie tylko zadbał o poszanowanie rodziców ale także o interesy małoletniego, które prowadzą jego rodzice. Z art. 95 § 4 KRO wynika, że rodzice przed powzięciem decyzji przed ważniejszymi sprawami dotyczącymi majątku lub osoby małoletniego powinni wysłuchać jego zdania, jeśli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia oraz stopień rozwoju dziecka na to pozwala, i na ile to jest możliwe uwzględnić jego decyzje. Wywnioskować z powyższych przepisów można jedno, a mianowicie dziecko winne jest rodzicom posłuszeństwo oraz w miarę rozwoju dziecka stopień posłuszeństwa może ulec stopniowemu zmniejszeniu.¹

Wywód powyższy dotyczy tylko

małoletniego dziecka nad którym rodzice sprawują władzę rodzicielską, nie dotyczy pełnoletniego dziecka gdyż władza rodzicielska go nie dotyczy. Dziecko z ukończeniem osiemnastego roku życia uzyskuje pełnoletność i może samo stanowić o swoim bycie prawnym.² Podejmując decyzje pełnoletni nie musi prosić o akceptację i zgodę rodziców, tylko zgodnie z prawem stanowi już osobny byt prawny i sam może stanowić o sobie. Jednocześnie posiada prawo do ograniczania przekazywanych informacji rodzicom opierając się na ochronie danych osobowych i prawie do prywatności. Równoległe dziecko które jest pełnoletnie powołuje się na prawo do otrzymywania alimentów z powodu braku możliwości do samodzielnego życia oraz braku środków do samodzielnego utrzymania np. w trakcie kontynuowania edukacji wyższej. Mimo ustania ustawowych przeszkód do samodzielnego utrzymania się³, dorosłe dziecko nie jest na tyle samodzielne by samo poradzić sobie w dorosłym świecie. Mimo ukończenia osiemnastego roku życia i nie posiadania już ustawowego obowiązku szkolnego⁴ nie podejmuje działalności zarobkowej, gdyż praca ta nierzadko wymagać może wyższych kwalifikacji albo jest poniżej aspiracji dziecka. Praca podjęta przed ukończeniem wyższej uczelni czy szkoły zawodowej, może być mniej płatna, niż ta jaką mogło by dziecko wykonywać gdyby miało możliwość podjęcia dalszej edukacji i zdobycia wyższych kwalifikacji zawodowych.⁵ Kontynuowanie nauki jak i starania dorosłego dziecka o otrzymanie lub podniesienie kwalifikacji zawodowych adekwatnych do jego predyspozycji, które umożliwią mu w przyszłości osiągnięcie wyższych zarobków, mogą usprawiedliwiać odmowę podjęcia przez nie pracy lub niewykorzystywanie posiadanych możliwości zarobkowych, również tych związanych ze zdobytym dotychczas zawodem.⁶ Rodzice, którym dziecko okazuje odpowiedni szacunek i pomoc, a chce kontynuować skończoną już edukację, zamiar ten znajduje uzasadnienie w dotychczasowo uzyskanych wynikach, które będą dalej je alimentować. Porównywalna sytuacja ma miejsce, gdy z przyczyn nie zawinionych dla pełnoletniego dziecka będzie wymagało materialnego wsparcia od rodziców. Pomoc dziecku rodzice powinni okazywać mimo szczupłych dochodów, chyba że nie posiadają ich w ogóle.⁷

Nie podjęcie pracy przez pełnoletnie dziecko może również wynikać z jego stanu fizycznego jak i psychicznego. W uchwale z 31 stycznia 1986 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że stany faktyczne kontynuowania obowiązku alimentacyjnego, mimo pełnoletności dziecka mogą być różnorodne.⁸ Zaliczyć do nich można niepełnosprawność nabytą lub wrodzoną albo niedorozwój umysłowy. Dzieci

pełnoletnie ale z kalectwem pobierające alimenty, są przypadkiem nie rzadkim ale częstym otrzymywania alimentów mimo otrzymywania innych świadczeń. Bywa, że dziecko takie przez pewien czas, a możliwe, że zawsze będzie otrzymywało alimenty wbrew swojej pełnoletności.⁹ Sąd Najwyższy nie wyklucza płacenie alimentów dziecku pełnoletniemu mimo, że popadł w narkomanię, mimo swoich zaniedbań czy ułomności charakteru. Stanowisko takie poparto argumentem, iż wymagają tego względnie humanitarne.¹⁰ Natomiast w innym orzeczeniu Sąd Najwyższy nie wyłącza obowiązku alimentacyjnego rodziców całkowita niezdolność do pracy spowodowana narkomanią, mimo że osobom, które popadły w narkomanię, z reguły przypisuje się winę w doprowadzeniu się do tego stanu.¹¹

Odwrotne stanowisko niż opisane powyżej przedstawił w innym wyroku Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu tezy VIII z 1987 roku stwierdził, iż mimo dobrego wychowania, miłości i troski ze strony rodziców, że dorosłe dziecko jest odpowiedzialne za swoje czyny i ze swojej winy popadło w nałóg. W ten czas gdy rodzicom nie można przypisać winy w złych nawykach dziecka, obowiązek alimentacyjny względem ich pełnoletnich dzieci wygasa.¹² W kontrze do tego stanowiska odpowiedziała się E. Budna. Podniosła, że w tej sytuacji należy stosować zasadę humanitaryzmu która jest podstawowym elementem zasad współżycia społecznego.¹³

Dziecko niezależnie od wieku zawsze pozostanie dla rodziców dzieckiem, o które należy dbać. Z biegiem czasu wysokość alimentacji zaczyna zmniejszać się, ale w szczególnych przypadkach nigdy nie ustanie

Alicja Borek
prawnik, mediator
w kancelarii Prawnej w Rybniku
tel. 690 384 877

Uprzejmie informujemy,
że każdy czytelnik,
który zgłosi się z egzemplarzem
gazety "U nas" do
**Kancelarii Prawnej w Rybniku przy
ul. Pl. Wolności 13, 44-200 Rybnik
(obok Focusa)**
w każdy czwartek tygodnia otrzyma jedną
poradę prawną bezpłatnie.
Więcej informacji można uzyskać pod nr
tel. 690 384 877

1. Grzybowski, Skąpski, Wójcik, Zarys prawa cywilnego, Warszawa 1988 s. 462, 2. Art. 133 par 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego, 3. J. Szymański, J. Wachnicki, Alimentacja dzieci – wybrane zagadnienia, Informacja nr 193 Kancelaria Sejmu Biuro Studiów i Ekspertyz 1994, s. 9, 4. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1977 r. sygn. akt III CZP 267/77 OSN CP 1977, nr 12, poz. 231, 5. Art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego, 6. Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 M.P. z 1988 r., nr 6, poz. 60, 7. Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 M.P. z 1988 r., nr 6, poz. 60, 8. Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., sygn. akt: III CZP 46/75, OSN CP 1976, nr 9, poz. 184, 9. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 r., sygn. I CKN 1538/99, LEX nr 51629, 10. Art. 133 Kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego, 11. nr. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńskiego, 12. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2000 r. sygn. I CKN 1538/99, LEX nr 51629, 13. Wyrok Najwyższego Sądu Administracyjnego z dnia 16.10.2003r. Sygn. Akt I SA/Ld 788/12, 14. H. Dolecki, T. Sokolowski, M. Andrzejewski, Komentarz do Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńskiego, LEX 210., 15. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1963 r. sygn. III CR 88/62, OSNCP 1964, nr 5, poz. 98, 16. J. Pietrzykowski, w: Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 1993, s. 602 i n., 17. J. Ignatowicz, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2012, s. 874. M. Śladkowski, Uwzględnienie woli dziecka przy wykonywaniu władzy rodzicielskiej, „Jurysta” 2000, nr 6, 18. Art. 10 i 11 Kodeksu Cywilnego, 19. Uchwała Sądu Najwyższego z 31 stycznia 1986 r., sygn. akt. III CZP 76/85, OSNCP 1987, nr 1, poz. 4, 20. Art. 70 ust. 1 Konstytucji z dnia 12 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), 21. Wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 1999 r., sygn. Akt. III CKN 1175/98, LEXis.pl nr 6737168, 22. Wyrok Sądu Najwyższego z 10 listopada 1998 r., sygn. Akt. III CKN 565/98, LEXis.pl nr 8163514, 23. Wyrok Sądu Najwyższego z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99, LEXis.pl nr 390899, 24. Uchwała Sądu Najwyższego z 31 stycznia 1986 r. sygn. Akt III CZP 76/85, OSNCP 1987, nr 1, poz. 4, 25. T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Warszawa 2005, s. 818., 26. Wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 1999 r., III CKN 278/98, LEXis.pl nr 6755706, 27. Uchwała Sądu Najwyższego z 31 stycznia 1986 r., III CZP 76/85, OSNCP 1987, nr 1, poz. 4., 29. J. Gajda, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2000, s. 541., 30. E. Budna, Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci, „Nowe Prawo”, 1990, nr 7–8, s. 13

STREFA KIBICA

CORAZ TRUDNIEJSZA SYTUACJA UNII TURZA ŚLĄSKA

Trzy kolejne przegrane mecze, urlopowani trenerzy Dankowski i Kostrzewa. W meczu z Dzierżoniewą Unitów poprowadził Jan Adamczyk lecz na wiele to się nie zdało, turzanie przegrali 0 - 1. Na sześć kolejek przed końcem rozgrywek III Ligi widmo spadku wisi na włosku, do strefy pozwalającej na utrzymanie drużyna z Turzy traci 8 pkt. tylko cud może sprawić że Unia utrzyma się w III lidze. Ale jak to mówił trener górski do póki piłka w grze wszystko jest możliwe. **Kolejka 27 - 5-6 maja:** Unia Turza Śląska 0-2 Śląza Wrocław 6 maja, 17:00 (300) Marcin Wdo-

wiak 45, Maciej Matusik 46. **Kolejka 28 - 12-13 maja:** Ruch Zdzieszowice 5-1 Unia Turza Śląska 12 maja, 17:00 (150) Dariusz Zapotoczny 1, 60 (k), Dawid Czapliński 15, Łukasz Damrat 45, Jarosław Wieczorek 89 (k) - Sławomir Musiolik 29 **Kolejka 20:** Lechia Dzierżonów 1-0 Unia Turza Śląska 16 maja, 17:00 Marcin Buryło 42 w *pierwotnym terminie (24 marca, 15:30) odwołany z powodu złego stanu boiska*

CZARNI JUŻ PRAWIE JEDNĄ NOGĄ W OKRĘGÓWCE

Całkiem odwrotna sytuacja w Gorzycach, to Czarni mają 8 pkt. przewagi nad drugą drużyną w A Klasie na sześć kolejek przed końcem rozgrywek tu w Gorzycach musiał by się przydarzyć jakiś kataklizm by Czarni nie awansowali do ligi okręgowej (awansują dwie pierwsze drużyny). Porażka z Tworkowem na własnym boisku 6 maja 0-1 była jak wylanie zimnego kubła wody na głowę zawodników z Gorzyc. Skutkowało to tym

że już po tygodniu grali jak z nut i rozgromili w Piotrowicach Start aż 6 do 0. Powrót Czarnych do okręgówki jest już blisko lecz teraz to trener Tomasz Cielusek musi studzić głowy zawodników by już czasem nie myśleli że awans mają w kieszeni bo na papierze to wygląda super, jednak nie papier i pióra gra lecz nogi na boisku.

CIEKAWIE W C KLASIE

Na trzy kolejki przed zakończeniem rundy rewanżowej w tabeli C Klasy na czele znajdują się Rozwój Belsznica z dorobkiem 39 pkt. Wyprzedza o jeden punkt drugi zespół z Gorzyc Czarni II. Tylko że Rozwój ma pewne 6 pkt za walkowery z Pszowem II i Czernicą II, które wycofały się z rozgrywek. W ostatnim meczu 2 czerwca zmierzą się ze Spartą Babice i zwycięstwo nad tą drużyną zapewni im awans do B Klasy. Druga drużyna Gorzyc musi rozegrać trzy spotkania, jednak jedno jest pewne do B Klasy awansuje jeden zespół z gminy Gorzyce.

Bogusław Jordan

LOTY GOŁĘBI STARYCH ROZPOCZĘTE

Do rywalizacji w sezonie 2018 r. przystąpili hodowcy gołębi pocztowych z Oddziału 0120 w Gorzycach. W tym sezonie odbędzie się trzynaste lotów gołębi starych. Oto plan lotów: 1. Krajków 06.05 (niedziela) 150 km Oddz./Rej, 2. Proszków 13.05 (niedziela) 195 km Oddz./Rej, 3. Głogów 20.05 (niedziela) 253 km Oddz./Rej, 4. Cybinka 27.05 (niedziela) 356 km Odd./Okr/Rej, 5. Burg 03.06 (niedziela) 525 km, 6. Cybinka II 10.06 (niedziela) 356 km Odd./Okr/Rej, 7. Burg II 17.06 (niedziela) 525 km Odd./

Okr/Rej, 8. Cybinka III 24.06 (niedziela) 356 km Odd./Okr/Rej, 9. Wittstock 01.07 (niedziela) 550 km Odd./Okr/Rej, 10. Sulingen 07.07 (sobota) 735 km Odd./Okr/Rej, 11. Cybinka IV 07.07 (sobota) 356 km Odd./Okr/Rej, 12. Wittstock II 15.07 (niedziela) 550 km Odd./Okr/Rej, 13. Sulingen II 21.07 (sobota) 735 km Odd./Okr/Rej. Po pierwszych dwóch lotach na czele stawki znajdują się Przybyła Piotr-Lukasz przed Grobelnym Grzegorzem i Tomaszem na trzeciej plasuje się Adam Górski. To dopiero początek współzawodnictwa i zapewne klasyfikacja na koniec będzie inna.

Bogusław Jordan

ZAPRASZAMY WSZYSTKIE DZIECI

ORGANIZATORZY:
Ośrodek Pomocy Społecznej w Gorzycach
oraz Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania
Przemocy w Rodzinie w Gminie Gorzyce

SERDECZNIE ZAPRASZAJĄ NA

FESTYN RODZINNY

3 czerwca 2018 r. (niedziela)

w godz. od 13.00 do 17.00

na terenie Gminnego Centrum Kultury w Gorzycach

W PROGRAMIE:

RODZINNE GRY I ZABAWY,
ROZSTRZYGNIECIE KONKURSÓW PLASTYCZNEGO
I LITERACKIEGO
MASKOTKA SZNUPEK, BALONOWA NIESPODZIANKA,
FOTOBUDKA, DMUCHANE ZJEŻOŻALNIE,
LODY, WATA CUKROWA, POPCORN, HAMBURGERY
oraz
DARMOWY POCZĘSTUNEK: KAWA, HERBATA, KOLACZ

II GMINNY KONKURS HISTORYCZNY

18 maja br. w szkole podstawowej im. W. Woźniaka odbył się II Gminny Konkurs Historyczny „Historia – świadek przeszłości”, w którym wzięli udział uczniowie ze szkół w: Czyżowicach, Gorzycach, Olzie, Rogowa i Turzy Śl. Pytania konkursowe przygotował pracownik wodziławskiego muzeum, pan Piotr Hojka, który był przewodniczącym komisji. Członkiem komisji był wicedyrektor szkoły podstawowej w Czyżowicach - pan Marek Kurasz. Tematem konkursu była dynastia Jagiellonów i odkrycie geograficzne. Po sprawdzeniu prac, wyłoniono trzech zwycięzców: I miejsce – Igor Goraus (SP Olza), II miejsce – Kacper Tomiczek (SP 2 Gorzyce), III miejsce – Tobiasz Michalewski (SP Czyżowice). Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody, za które serdecznie dziękujemy wszystkim sponsorom: Bank Spółdzielczy w Gorzycach, Firma „Bruk”, Hurtownia materiałów budowlanych Sikora, Piekarnia Kozielski, Multikino, Basen Nautica, Flypark Radlin, księgarnia p. Czesławy Dudziak, sklepik szkolny „Zaczek”, sklep papierniczy „Kubus”, firma Karo sklep wielobranżowy Duet. Konkurs zorganizowały Joanna w Zielińska i Gabriela Swoboda.

Joanna Kielbasa